ANUL XV. Nr. 17—18 1—30 OCTOMBRIE 1938

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREŞTI

REDACŢIA: Arhiepiscopia Bucureştilor Secţia culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL:
Pentru preoţi, diaconi şi instituţii 150 lei pe an; pentru cântăreţi şi paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAŢIA: Arhiepiscopia Bucureştilor Secţia economică

CERCURILE PASTORALE

La ultima conferinţă a preoţilor misionari, de la căminul preoţesc din Buşteni, chestiunea cercurilor pastorale a preocupat discuţiunile colegiale, aproape tot aşa de mult, ca şi a catehizării copiilor din învăţământul primar şi supraprimar. Cercurile pastorale au animat propunerile, simţindu-se nevoie mai mult ca oricând, de solidarizarea energiilor pastorale la teme misionare, pe care uneori

Conferinţa preoţilor misionari dela căminul preoţesc din Buşteni.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

un singur preot nu le poate soluţiona.

Experienţa din urmă a dovedit că ideia cercurilor pastorale n'a pornit de la biurou, ci de la nevoile reale ale activităţii preoţimii noastre. Cercul pastoral prin scopul urmărit, întăreşte personalitatea misionară a preotului, prin reîmprospătarea anumitor cunoştinţe, cu prilejul alcătuirii şi expunerii conferinţei preligioase.

Cercul pastoral solidarizează preoţimea în duhul dragostei frăţeşti, prin colaborarea de lucrare constructivă a activităţii culturale-biariceşti de ordin misionar. Cercul pastoral armonizează serviciile religioase, uniformizând ierurgiile religioase după rânduială, spre o demnă înfăţişare. Cercul pastoral dă putinţa unui grup de preoţi să facă şi anumite sacrificii dintr'un anumit fond misionar local, — împărţind broşuri religioase de citit, ajutoare la cei săraci, distincţii la credincioşii mai buni, ce se disting prin evlavie, dărnicie şi cinste. Cercul pastoral dă prilejul C. Preoţi ce-l alcătuiesc, de a se informa reciproc de nouile publicaţiuni ce au mai apărut, — prin recenzii de lucrări, prin lecturi chiar de pasagii mai însemnate.

Dar mai presus de toate activitatea cercului pastoral, ce lucrează conştiincios, — revarsă asupra sufletelor credincioşilor, profunde impresiuni de evlavie şi de clarificare sufletească, ce nu se mai pot şterge. Programul şedinţei cercului pastoral prin însăşi structura sa, se adresează şi cultivă deopotrivă mintea, inima şi voinţa, în cadrul conştiinţei creştine ortodoxe.

Iată de ce, potrivit celor arătate în conferinţa preoţilor misionari de la Buşteni, regulamentul pentru ţinerea cercurilor pastorale, aprobat de adunarea eparhială din anul 1926 şi întărit cu semnătura I. P. S. Patriarh Miron, Arhiepiscop al Bucureştilor, devine întru totul obligatoriu.

Cercurile pastorale îşi menţin mai departe actualii Preşedinţi de cercuri, numărul parohiilor componente începându-şi activitatea şedinţelor lunare, chiar cu luna Octombrie. Din programul lor de lucru, nu vor lipsi nici lunile de vară, când propaganda sectelor pe la sate este mai puternică.

Subiectele conferinţelor vor fi date şi de la centru, putându-se schimba acolo, unde situaţia cere aceasta. De fiecare şedinţă se va dresa proces-verbal, în care vor fi trecute toate momentele prevăzute în regulamentul, al cărui text este publicat chiar în acest număr. Se vor menţiona şi recenziile făcute, împreună cu numele preotului recenzant. Procesele verbale vor fi înaintate împreună cu absenţele, în mod lunar, prin Protoieriile respective.

In Capitală şi în oraşe cercurile pastorale conf. art. XXI din regulament îşi alcătuesc programul, conform situaţiei locale speciale. P. C. Preşedinţi de cercuri pastorale din Capitală, însoţiţi de P. C. Protoerei, adunaţi într'o conferinţă ultimul timp la secţia culturală a Consiliului eparhial şi-au stabilit directivele programului pentru noul an, — ce începe cu luna Octombrie. — Se vor da la timp sugestii cu subiecte de conferinţe, pentru intelectuali, muncitori, fabrici etc. şi parohiile suburbane.

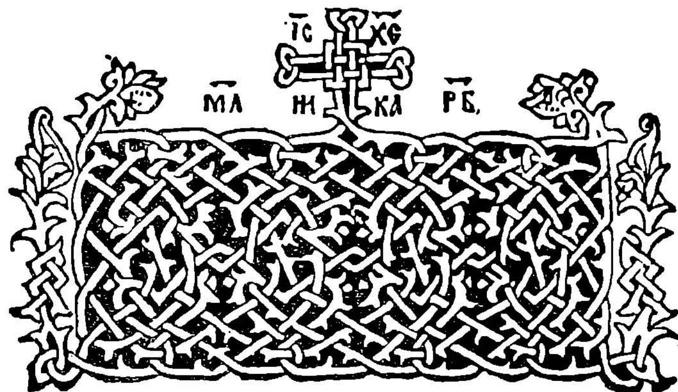
Indreptându-se atenţiunea asupra celor ce lucrează spre a fi distinşi, vom fi aceiaşi atenţiune pentru cei ce nu vor ţine seamă de imperativul vremurilor actuale. Este timpul cel mai favorabil pentru o activitate misionară mai intensă, ce se poate face cu succes şi cu prilejul acestor cercuri pastorale. Nu este locul să amintim că alţii se pregătesc să câştige poziţii pierdute de noi şi ceiace se pierde nu se ştie de se mai poate recuceri.

Este timpul ca preoţimea noastră să afirme prin fapte, dorinţa exprimată de M. S. Regele Carol II, că Biserica noastră trebuie să fie o Biserică vie, care trebue să ducă la îndeplinire sfaturile şi îndemnurile pastorale, date cu atâtea prilejuri de I. P. S. Patriarh Miron, Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Bucureştilor.

CONSILIER

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CONFERINŢA PREOŢILOR MISIONARI
DIN ARHIEPISCOPIA BUCUREŞTILOR LA BUŞTENI

Atmosfera nouă de muncă constructivă pentru ţară, eliberată ultimul timp de zizaniile politice, a creiat şi preoţimii Bisericii noastre strămoşeşti un nou teren de lucrare pastorală, în viaţa satelor şi oraşelor noastre. De la război încoace unitatea credinţei strămoşeşti a avut să sufere atâtea atacuri din cauza propagandei sectelor religioase de peste hotare, îndreptată cu un plan bine determinat. Sunt sate de nerecunoscut, în ceeace priveşte mulţimea şi varietatea caselor de rugăciune sectare.

Desbinările noastre cetăţeneşti s'au supralicitat în măsuri demagogice, acordând libertăţi de propagandă religioasă, ce ne-au surprins. Ultima lege a Cultelor, ca şi regulamentul asociaţiilor religioase înlesnesc propaganda sectară, asigurând şi protejând înmulţirea sectanţilor. Anarhia religioasă a năvălit în liniştea satelor noastre şi a început a secera suflete. Iar principiul constituţional al libertăţii conştiinţei religioase, printr'o greşită interpretare s'a extins la libertatea propagandei religioase nelimitate. O despărţire sufletească de cultul istoric al Bisericii, cere câteva acte formale, — pe când despărţirea soţilor cere instanţe întregi şi timp îndelungat.

Preoţimea Bisericii noastre în mod firesc începe a-şi strânge iarăşi rândurile solidar în jurul misiunii Bisericii noastre strămoşeşti. Insănătoşirea vieţii sufleteşti a poporului român are întâietate faţă de preocuparea politicei de partid, ce alunga pe mulţi cetăţeni de lângă preot. Anarhia politică a încetat, anarhia religioasă însă se continuă sub scutul unor vechi reglementări, ce nu-şi mai au locul.

Alături de sănătatea fizică a ţăranului român, este nevoie de sănătatea morală. Şi aceasta nu poate veni decât printr'un Creştinism bine înţeles şi adaptat la viaţă. Chemările zilei de mâine trebuie să ne găsească sănătoşi la suflet şi la trup, într'o deplină unitate sufletească.

Deaceia preoţii misionari din Arhiepiscopia Bucureştilor, în număr de peste optzeci s'au adunat în conferenţa dela Buşteni, unde în zilele de 5 şi 6 Septembrie a. c., au studiat o serie întreagă de probleme de actualitate misionară. Obiectivul studiului a avut un îndoit scop: a-şi reorganiza preoţimea metoda de lucrare misionară şi a informa la timp înalta autoritate de nevoile ce are, pentru biruinţa luptei. Toţi într'o unanimă hotărîre au socotit conferinţa misionară dela Buşteni, buciumul de alarmă pentru mobilizarea spirituală a apostolilor satelor noastre. Arhiepiscopia Bucureştilor, având şi preoţimea Capitalei, este eparhia de unde se aşteaptă şi poate veni exemplul pastoral. Iar de sub poalele Carpaţilor, în atmosfera curată şi sănătoasă a munţilor, unde Biserica are atâtea vechi cetăţi spirituale de misionarism creştin pentru popor, Sf. Mânăstiri, — porneşte hotărîrea şi programul de lucru.

Lucrările conferinţei s'au început cu o rugăciune obştească la Biserica din Buşteni, unde Părintele V. Godeanu, parohul local, a rostit cuvântul de primirea misionarilor în localitate.

Şedinţa de lucru s'a deschis la căminul preoţesc din Buşteni, de către delegatul Sf. Mitropolii, Părintele dr. Mihail Bulacu, consilier referent cultural. Conturând programul de lucru al celor două zile, a relevat faptul că Biserica ortodoxă română trece prin momente cu adevărat istorice, ce trebuie înţelese şi valorificate pentru binele neamului.

Invitarea preoţimii pentru colaborare în latura creştină a educaţiei integrale a tineretului român, din nouile organizaţiuni întemeiate de M. S. Regele Carol II, este primită cu toată dragostea şi tot elanul. I. P. S. Patriarh Miron Cristea, care este şi Prim-Ministru, a dat la timp toate îndrumările necesare. Atmosferă nouă şi teren nou de lucru, care cere metodă nouă şi mai ales duh misionar.

Toţi preoţii misionari prezenţi au intonat ridicaţi „Trăiască Regele" şi apoi imnul pentru I. P. S. Patriarh.

Cu toţii au ascultat în picioare citirea următoarelor telegrame, către M. S. Regele Carol II,

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

I. P. S. Patriarh Miron şi P. S. Episcop Colan, Ministrul Cultelor.

MAJESTĂŢII SALE REGELUI CAROL II
SINAIA

Preoţii misionari din Arhiepiscopia Bucureştilor adunaţi în conferinţă culturală-misionară la căminul din Buşteni, spre a examina temele de actualitate misionară-creştină, gata la datorie prin credinţă şi muncă pentru Ţară şi Rege, asigură pe Majestatea Voastră, Primul Rege ortodox al Românilor, de profundul lor devotament şi de râvnă întru împlinirea înaltelor comandamente pentru însănătoşirea vieţii morale a poporului român.

INALT PREA SFINŢITULUI MIRON
PATRIARHUL ROMÂNIEI
DRAGOSLAVELE

Cei 80 preoţi misionari din arhiepiscopia Bucureştilor, adunaţi în conferinţa cultural-misionară din Buşteni, spre a examina temele de actualitate misionară-creştină, necesare la însănătoşirea morală a poporului român, — îşi îndreaptă gândul în primul rând către Supremul conducător duhovnicesc al Bisericii române, asigurându-l de întregul devotament şi de cea mai vie conştiinţă misionară în serviciul Bisericii şi al neamului.

PREA SFINŢITULUI EPISCOP
NICOLAE COLAN
BUCUREŞTI
Ministerul Cultelor

Preoţii misionari din Arhiepiscopia Bucureştilor adunaţi în conferinţa dela Buşteni pentru reorganizarea lucrării misionare spre însănătoşirea vieţii morale creştine a poporului nostru, asigură Ministerul Cultelor de tot zelul muncii constructive în serviciul Neamului şi îndreaptă apelul său ca prin modificarea legii Cultelor şi a regulamentului sectelor religioase, să se stăvilească anarhia religioasă ce turbură liniştea sufletească din satele şi oraşele ţării şi deci însăşi siguranţa Statului.

I. P. S. Patriarh Miron Cristea, care întotdeauna s'a bucurat când a văzut preoţimea solidară la lucrarea misionară, a încurajat şi de astă dată lucrările conferinţei misionare, printr'o telegramă-răspuns, cu duh de părintească binecuvântare:

„Precum eu la vârstă înaintată mă sbat zilnic pentru interesele obştei, aşa aştept şi dela „clerul nostru, primenit cu atâţia tineri licenţiaţi, să introducă tot mai multă forţă dinamică „şi interes în slujba lui pastorală şi mai ales „misionară, căci azi, mai mult ca oricând, viaţa „tuturor e o luptă grea din care iese biruitor cel „mai vigilent, priceput şi muncitor.
Cu părinteşti binecuvântări“.

MIRON, Patriarh.

Deasemenea M. S. Carol II a răspuns printr'o telegramă, trimisă prin secretariatul particular al M. S. Sale:

„M. S. Regele vă mulţumeşte D-voastră precum şi preoţilor misionari din Arhiepiscopia Bucureştilor, pentru frumoasele sentimente de omagiu exprimate cu prilejul conferinţei culturale de la Buşteni.

Directorul secretariatului particular
al **M. S. REGELUI**
EUG. BUHMAN

Iar P. S. Episcop Nicolae, Ministrul Cultelor, a răspuns cu următoarea telegramă:

„Bunul Dumnezeu să binecuvinteze frumoasa strădanie a preoţilor misionari în slujba neamului şi a sfintei lui Biserici“.

EPISCOPUL NICOLAE

După aceia lucrările conferinţei s'au desfăşurat treptat în ordinea următoarelor teme program:

A. Educaţia tineretului

1. Biserica şi educaţia morală-creştină a tineretului din şcolile de toate gradele.
2. Catehizarea în şcolile primare şi complimentare, după noua programă analitică şi nouile instrucţiuni date de Ministerul Educaţiei Naţionale.
3. Metodele cele mai reuşite în predarea învăţământului şi educaţiei religioase morale.
4. Rolul preotului în străjerie, pentru îmbisericirea tineretului.
5. Contribuţia religioasă a preotului în educaţia prelimitară a tineretului.
6. Preotul şi munca obştească a tineretului.
7. Colaborarea preotului cu echipele regale studenţeşti în parohiile de la sate.

B. Pastoraţia adulţilor

1. Organizarea metodică a cercurilor pastorale la sate şi oraşe.
2. Şedinţele religioase duminicale după amiază în Biserici şi căminele parohiale.
3. Pastoraţia pentru muncitorii dela sate şi dela oraşe.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

C. Sectele religioase şi misionarismul

1. Cauzele prielnice înmulţirii sectelor religioase.
2. Propaganda organizată pentru combaterea sectelor.
3. Presa religioasă, biblioteca parohială şi colportajul.

. . . .

La fiecare din aceste capitole, Părintele Consilier M. Bulacu a prezentat în mod studiat directivele date de autoritatea bisericească, precizările observate de organele de control, precum şi lacunele ivite. Cuvântul preoţilor misionari participanţi a venit mai mult să arate dificulttăţile ivite între situaţia ideală şi realizările pe teren practic.

La temele primului capitol, în legătură cu educaţia tineretului, au luat cuvântul următorii C. preoţi: Ec. Eugen Bărbulescu, Pr. Coman, Prot. Octavian Mureşanu, Pr. Burluşanu, Prof. Toma Culcea, Bucureşti, Pr. Badea Popescu, învăţător Buftea, Pr. Dr. V. Godeanu (Buşteni), Pr. Romeo, Pr. M. Popescu (Olteanca), Pr. Minculescu (Ploeşti), Pr. învăţ. Costin Marinescu, Pr. învăţ. Vasilescu, Pr. Ec. Prof. Georgescu-Silivestru, protoiereu Bucureşti şi Preotul consilier M. Bulacu.

In unanimitate preoţii misionari şi-au exprimat dorinţa ca Biserica să fie aşezământul în care tineretul să-şi încreştineze conştiinţa, spre a putea fi cetăţeni buni ai satului român. S'a stăruit pentru precizarea mai clară a contribuţiei Bisericii la „Straja Ţării", opera M. S. Regelui Carol II.

Părintele Prot. Mureşanu-Ghencia a înfăţişat un referat studiu asupra personalităţii profesorului de religie şi catehetului.

S'a cerut ca pentru pregătirea preoţilor în legătură cu „Straja Ţării" să fie secţii speciale, cu destinaţia pregătirii speciale de preoţi duhovnici ai „Străjii Ţării".

La capitolul pastoraţiei adulţilor s'a accentuat menţinerea şi reorganizarea cercurilor pastorale.

S'a cerut ca cercurile pastorale să-şi revie la vechea tradiţie în spiritul regulamentului de funcţionarea lor.

Au vorbit Pr. Coman (Bucureşti), Pr. Băcioiu (Rucăr-Muscel), Pr. Badea Popescu (Buftea), Pr. Grigoriu (Biserica Alexe-Bucureşti), Pr. Nestor Dumitrăchescu (Vulcana-Dâmboviţa), Pr. Iliescu (Teleorman), Pr. Vasilescu, Pr. Ionescu (Dâmboviţa), Pr. Oporan (Prahova), Pr. V. Cristescu (Tel.), Pr. Gh. Tătaru, Pr. Fl. Gălăţău (Bucureşti), Prot. Gh. Stroian (C. Lung), Prot. Iliescu (Vălenii de M.), Pr. I. Popescu, Pr. Pârvu (Dragoslavele), Prot. Constantinescu (Giurgiu), Prot. Metodie Popescu (T. Măgurele). Pr. Radomirescu (Teleorman), Pr. Popescu-Hăbeni, protoiereu (Dâmboviţa), Prot. Stoica Ionescu (Bucureşti) Prot. Gh. Georgescu-Silivestru (Bucureşti) şi Pr. Consilier M. Bulacu.

S'a evidenţiat folosul pe care-l are în genere editarea broşurilor misionare din Biblioteca „Apostolul" de către Sf. Arhiepiscopie a Bucureştilor.

Pe lângă reorganizarea acestei laturi de pastoraţie, în conferinţă s'a cerut ca preoţimea să fie stimulată prin distincţii, premii de activitate şi mai ales prin ierarhizarea după examene şi merite culturale-misionare. Să se introducă şi în cler ca şi în învăţământ, provizorat, definitivare, examen şi inspecţii de înaintare în diferite grade,— cu distincţie şi la salarizare. Lipsa de selecţie duce la decepţie şi monotonia unui automatism ritual.

Mai departe, la temele capitolului sectelor religioase şi misionarismului, au luat cuvântul: Pr. V. Godeanu (Buşteni), Pr. Nestor Dumitrăchescu (D-ţa), Prof. Toma Culcea (Buc.), Prot. Aurel Popescu (Ploeşti), Pr. Vasile Ionescu, Prot. Metodie Popescu (T. Măgurele) Pr. Nae Ion şi Pr. Consilier M. Bulacu.

S'au constatat lacunele legii cultelor ca şi ale regulamentului asociaţiilor religioase, în legătură cu uşurinţa cu care se pot înmulţi casele de rugăciune ale sectelor religioase.

S'au formulat deziderate pentru o propagandă mai adecuată mijloacelor întrebuinţate de sectanţi. S'a decis ca autoritatea bisericească să facă energice interveniri la Ministerul Cultelor, pentru stăvilirea anarhiei religioase a sectanţilor.

La sfârşitul conferinţei s'au formulat următoarele deziderate:

A. Educaţia religioasă morală a tineretului şcolar.

Să se aplice cu toată stricteţea dispoziţiunile luate, în cea ce priveşte catehizarea în cursul primar şi supra primar.

Să se ia măsurile necesare pentru a se oferi cateheţilor în şcoala primară material intuitiv necesar, în legătură cu predarea învăţământului religios.

Să se aplice dispoziţiunea legii ca învăţătorii să vină cu elevii de cursul primar la Biserică, unde să cânte răspunsurile Sf. Liturghii.

Cântăreţii bine pregătiţi, să fie obligaţi în cazul că învăţătorii nu pot conduce cântarea religioasă la Biserică, a conduce cântarea unisonă a elevilor de curs primar.

Pentru o mai clară orientare a metodei de predarea unei lecţii de religie în învăţământul primar se vor face exercitări de către preoţii învăţători mai iscusiţi, fie cu prilejul cercurilor pastorale, fie la conferinţele catehetice pe protopopiate, a câte unei lecţii de religie model, cu o clasă a cursului primar.

Controlul învăţământului religios în şcoala primară să se facă pe protopopiat de către P. C. Protoiereu, pe cerc pastoral de către preşedintele cerului, iar acolo unde este preotul învăţător în cercul pastoral se va folosi cu întâietate pentru control, preotul învăţător definitivat.

Educaţiei religioase morale, exercitată la tineretul şcolar prin „Straja Ţării", să i se dea toată atenţiunea de către preoţime, întrucât elementele din actuala programă a Străjei Ţării corespund

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

doctrinei şi tradiţiei Bisericii noastre strămoşeşti.

Pentru pregătirea preotului ca bun duhovnic în „Straja Ţării", este nevoie de cursul de pregătire specială pentru preoţi, în afară de centrele obicinuite pentru pregătirea comandanţilor străjeri.

Pentru educaţia religioasă a tineretului premilitar este nevoe a se interveni ca orele dedicate acestei educaţii religioase să corespundă timpului din Duminici şi sărbători, când preotul poate să o săvârşească în condiţiuni normale.

B. Pastoraţia adulţilor.

Cercurile pastorale trebue menţinute şi reorganizate în spiritul vechiului regulament, întocmit în acest scop de Arhiepiscopia Bucureştilor. Este nevoie ca şedinţele să se ţină lunar Duminica sau într'o zi de sărbătoare, când urmează una după alta, alternând la fiecare din parohiile ce alcătuesc centrul. Cercurile pastorale să aibe slujbă în sobor cu predică dimineaţa la Biserică, iar după masă şezătoare cu conferinţă la şcoală, aranjată în înţelegere cu învăţătorii şcoalei şi să poată avea şi concursul elevilor cu cântări, poezii etc. Iar între şezătoarea dela Biserică şi cea dela şcoală, la şedinţa intimă, să se facă recenzii asupra câtei unei lucări publicate în domeniul religios, educativ în genere. Procesul verbal va menţiona toate aceste elemente ale şedinţei cercului pastoral.

Se va veni în ajutorul alcătuirii programului cercurilor pastorale, fixându-se subiecte şi dela centrul Sf. Arhiepiscopii, lăsându-se latitudinea, altor teme, unde situaţia cercului pastoral cere alte lămuriri.

Fiecare parohie este obligată în restul Duminicilor să aibă şedinţă religioasă duminicală, după amiază, fie în biserică, fie în căminul parohial, fie la şcoală — după păsibilităţi. Este de dorit ca relaţiile dintre preoţi şi învăţători să fie din cele bune, spre a se putea folosi atât localul şcoalei, cât şi contribuţia tineretului şcolar din parohie.

In pastoraţia adulţilor se va folosi deopotrivă catehizarea grupărilor de adulţi, pentru misionarismul laic, ca şi catehizarea tinerilor din cursul supra-primar.

C. Sectele religioase şi misionarismul.

Preoţii misionari apreciind folosul broşurilor misionare, editate de biblioteca „Apostolul" cer a se continua mai departe editura cu alte numere, având ca teme subiecte tratate în mod popular, cu lămurirea credinţei strămoşeşti.

Cota bugetară parohială şi protopopească, privitoare la partea culturală să poată fi încredinţată cu autorizaţia Sf. Mitropolii, în acest scop misionar parohiei şi protopopiatului.

Intrebuinţarea sumelor provenite ca venituri în ziua cercului pastoral, într'un fond misionar al cercului pastoral, din care să se poată cumpăra şi împărţi în mod gratuit, broşuri pentru popor.

Folosirea şedinţelor publice ale cercurilor pastorale prin ajutorarea credincioşilor sărmani, ori a altor întâmplări neprevăzute, cu bani ori mijloace materiale adunate prin colectă publică. Deasemenea distingerea în mod public de către preşedintele cercului pastoral a credincioşilor mai meritoşi, fie în apărarea credinţei strămoşeşti, fie în săvârşirea unei fapte creştine exemplare.

Intervenirea la Ministerul Cultelor pentru stăvilirea anarhiei religioase a predicatorilor sectanţi, care sub actualul text al regulamentului şi al legii cultelor, desfăşoară vădită propagandă pentru a face prozeliţi printre credincioşii Bisericii noastre.

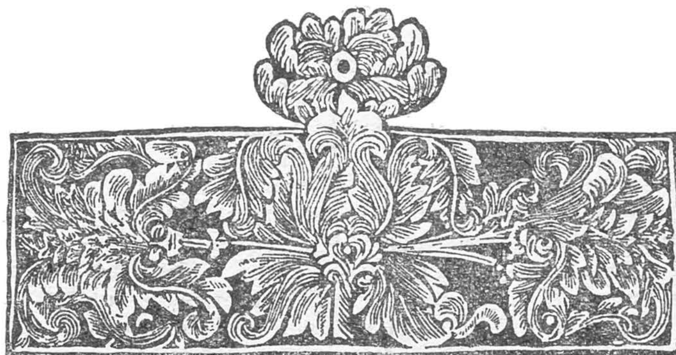
Clarificarea situaţiei „aconfesionalilor", cari neîncadraţi în îndatoririle legale, îşi folosesc toate drepturile în ceeace priveşte propaganda, dar sunt scutiţi de îndatoririle legale sub, haina anonimatului.

Părintele consilier M. Bulacu a încheiat conferinţa, dându-se aceiaşi frăţească întâlnire pentru anul viitor, tot la Buşteni, — cu observări asupra experimentării principiilor puse în aplicare.

La sfârşit a fost o agapă, unde s'a toastat pentru M. S. Regele Carol II şi I. P. S. Patriarh Miron, Arhiepiscop al Bucureştilor. Părintele protopop Mureşanu a făcut dovada unei frumoase gospodării, la căminul preoţesc din Buşteni, devenit un centru familiar şi atrăgător al preoţimii noastre.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

REGULAMENT

pentru ţinerea cercurilor pastorale în Eparhia „Arhiepiscopiei Bucureştilor"

discutat şi aprobat în adunarea protopopească din şedinţa de la 4 Iunie 1925 şi de adunarea eparhială din sesiunea ordinară a anului 1926.

Art. 1.— Preoţii, diaconii de mir şi câtăreţii din Eparhia „Arhiepiscopiei Bucureştilor" sunt datori a participa efectiv şi regulat la cercurile pastorale.

Art. 2.— Scopul acestor cercuri este ca preoţii, diaconii şi cântăreţii să contribue la luminarea poporului şi întărirea lui religioasă.

Art. 3.— Deasemenea în aceste cercuri preoţii au prilejul:

a) Să-şi întărească şi să-şi reîmprospăteze cunoştinţele căpătate în şcoalele teologice.

b) Să se desăvârşească în îndeplinirea armonică a diferitelor ierurgii, ce se oficiază în Biserică şi în afară de ea, conform tipicului bisericesc;

c) Să cultive şi să întărească legătura dragostei şi a colegialităţii;

d) Să se pregătească pentru combaterea diferitelor secte şi curente protivnice Bisericii;

Art. 4.— Preoţii diaconii şi cântăreţii unei protoierii vor fi grupaţi în grupri de câte 7—10 parohii, după natura locului, sub prezidenţia unui preot mai destoinic, formând astfel un cerc pastoral.

Art. 5.— Cântăreţii îşi aleg şi ei un prezident, sub conducerea căruia ei prepară serviciul Sf. Liturghii pe mai multe voci, cum şi diferite bucăţi muzicale bisericeşti şi naţionale.

Art. 6.— Odată pe an, în primele zile ale lunii Septembrie, toţi preoţii şi cântăreţii fiecărui cerc sunt convocaţi de preşedinte la sediul cercului, cu care prilej se stabileşte ordinea şedinţelor, subiectul predicilor şi cuvântărilor, dresându-se un proces-verbal care va conţinea neapărat itinerariul şedinţelor cercului pe tot anul, proces verbal ce se va trimite în copie protoieriei.

Art. 7.— In fiecare parohie, iar unde sunt biserici filiale şi la acestea, odată pe an cercul va tine o şezătoare pastorală, care va avea două părţi:

a) *Serviciul Sf. Liturghii*, oficiat de toţi preoţii cercului, în cele mai curate veşminte, urmat de diferite slujbe ocazionale, de parastas, pentru eroii neamului, ctitori, oficiate la monument sau cimitirul eroilor, un sf. maslu, Te-Deum etc.

b) O şezătoare culturală, la şcoala satului, la care vor fi invitaţi a participa şi învăţătorii cu copii.

Art. 8.— Serviciul Sf. Liturghii va fi oficiat cât mai solemn, cu predici anume pregătite, rostite de un preot strein de localitate, care va lua înţelegere cu preotul paroh local asupra subiectului mai potrivit pentru acea parohie. Răspunsurile se vor da de corul cântăreţilor pe mai multe voci.

Art. 9.— Cântările în sobor ca; „Sinte Dumnezeule", „Doamne, mântueşte pe cei bine credincioşi", „Veşnica pomenire" etc., pentru a fi cântate în mod uniform, preşedintele va alege un model copie şi le va trimite tuturor preoţilor cercului, cari sunt îndatoraţi a le executa.

Art. 10.— Cu prilejul parastasului pentru eroi, la monument, sau cimitir, de e timp, se vor pronunţa şi cuvântări patriotice.

Dacă aceasta nu se poate, clericul cel mai bun cântăreţ le va executa.

Art. 11.— Banii ce ies de la pomeniri, liturghii, etc., în ziua şedinţei cercului în fiecare parohie, se vor înscrie în registrul cercului, din care se vor cumpăra: broşuri moralizatoare, cărţi de rugăciune, iconiţe etc. Se va tipări cea mai bună predică sau conferinţă, sau se vor face donaţiuni pentru oamenii nevoiaşi, orfani, elevi săraci din şcoală, repararea bisericii etc.

Art. 12.— După terminarea serviciului divin până la luarea mesii, are loc şedinţa intimă ţinută separat de preoţi şi cântăreţi, în care se va face critica predicii, serviciului în sobor, se va recenza o carte recomandată de arhiepiscopie, sau preşedintele cercului, se vor face comunicări de ordin profesional etc.

Critica scăderilor observate, se va face, bine înţeles în mod frăţesc, numai cu dorinţa de îndreptare şi de mai bine.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Se va tinde spre o uniformizare a mişcărilor, ţinutei, îndreptându-se gesturile stângace etc.

Art. 13.— Masa se va lua în comun de preoţi, la preotul satului şi de cântăreţi la cântăreţi, în mod cumpătat şi cuviincios, sau se pot lua şi la un loc.

Art. 14.— In timpul mesii se pot discuta chestiuni de interes local sau obştesc, dar se vor evita cu desăvârşire chestiuni politice şi personale.

Art. 15.— După masă la ora 2 sau 3 are loc în şcoala satului şezătoarea culturală.

Dacă cercurile se ţin cu ale învăţătorilor, şi e de dorit aceasta, aci e rolul mai mare al învăţătorilor, iar preoţii, unul cel mult doi, vor ţine o conferinţă, rostită în graiul poporului şi vor face o lectură morală.

Pe lângă conferinţă va fi neapărat şi un comentariu biblic asupra unui verset sau pasagiu din Sf. Scriptură.

Art. 16.— La şezătoarea culturală corul cântăreţilor va executa diferite bucăţi muzicale cu cuprins bisericesc sau patriotice.

Art. 17.— La finele şezătorii culturale se va împărţii asistenţilor: cărţi de rugăciune, moralizatoare, iconiţe etc., procurate din fondul cercului.

Cu acest prilej se pot decerne şi premii pentru virtute, enoriaşilor cari se disting prin evlavie, dărnicie, cinste etc.

Dacă din diferite motive nu mai are loc şezătoarea culturală după masă, distribuirea cărţilor şi iconiţelor se va face neapărat de dimineaţă după terminarea slujbei.

Art. 18.— Sedinţa cercului pastoral, fiind un eveniment însemnat în satul respectiv, preotul local va vesti din timp pe enoriaşi să participe în număr cât mai mare.

Art. 19.— Participarea preoţilor şi cântăreţilor la aceste cercuri este obligatorie. Preotul şi cântăreţul, care va lipsi dela şedinţele culturale pastorale, se va considera ca unul ce a lipsit dela îndeplinirea datoriilor pastorale cele mai însemnate şi va fi tratat în consecinţă.

Prima lipsă se va pedepsi cu o amendă egală cu salariul şi accesoriile pe timp de 5 zile; a doua lipsă se va pedepsi cu o amendă egală cu salariul şi accesoriile pe tipmp de 10 zile; a treia lipsă se va pedepsi cu o amendă egală cu salariul şi accesoriile pe timp de 15 zile; iar a 4-a oară, va fi trimis în judecata duhovnicescului consistoriu, care va pedepsi pe viovat cu pedeapsa lipsei dela îndeplinirea celor mai însemnate datorii religioase; iar cântăreţul care lipseşte a 4-a oară, se va destitui.

Dacă a absentat din cauză de forţă majoră, preşedintele cercului şi protoiereul vor aprecia temeinicia motivului.

Cel pedepsit va avea dreptul să apeleze la buna chibzuinţă şi clemenţa chiriarhului, care va hotărî.

Neprezentarea la ora fixă pentru începerea serviciului în biserică şi la şedinţă publică, se va considera ca lipsă totală.

Art. 20.— De toate împrejurările în care au decurs ambele şedtnţe, se va redacta un proces verbal în registrul cecului, contrasemnat de toţi cei prezenţi; preoţi, învăţători şi cântăreţi, după care se va trimite copie protopopului în cel mult 5 zile, însoţită de un raport, în care preşedintele cercului e dator a semnala absenţele preoţilor şi cântăreţilor, cum şi părerea sa asupra motivelor absenţei.

Tot în procesul verbal se va menţiona dacă a luat parte un public numeros, autorităţile etc., la şedinţa cercului, cum şi dacă au luat cuvântul d-nii învăţători, autorităţile, sau notabilităţile pentru susţinerea şi întărirea credinţei.

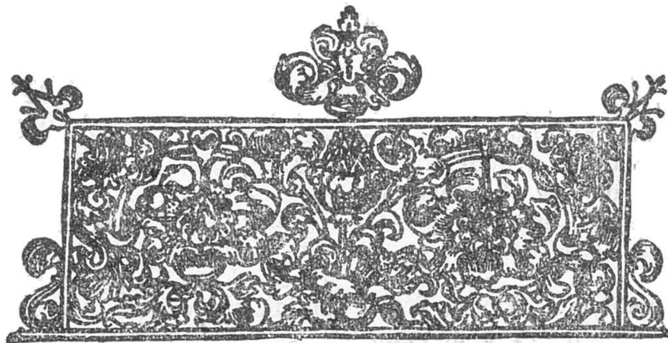
In vedea aceasta fiecare cerc pastoral va avea un registru alb, numerotat şi parafat de protoierie, în care se scriu procesele verbale ale şedinţelor ţinute, şi se vor trece sumele încasate de cerc cum şi sumele cheltuite, aşa cum se prevede la art. XI de mai sus.

Art. 21—In oraşe protopopul şi preşedinţii cercurilor vor chibzui la întocmirea programelor, conform referinţelor locale speciale.

ARHIEPISCOP ŞI MITROPOLIT
(ss) **MIRON**
Patriarhul României

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

EDUCAŢIA RELIGIOASĂ MORALĂ A TINERETULUI ŞCOLAR, ÎN DEOSEBI CU CONSIDERAŢIE LA EDUCAŢIA TINERETULUI PRIN „S T R A J A Ţ Ă R I I“

Conferinţă ţinută de Preotul Isaia A. Nicolescu.

Inalt Prea Sfinţitul Patriarh Miron, într'un memoriu trimis guvernului şi şefilor de partide în luna Maiu 1934, în care vorbeşte despre educaţia tineretului şcolar, arată că *copiii noştrii cresc rău*, din cauza avântului luat de ştiinţele pozitive, tehnice etc., şi a separatismului ce se încearcă mereu între elementul spiritual şi cel material.

Postulatele spirituale, care temperează în om tendinţele animalice, au fost neglijate, dându-se în general atenţie exagerată cunoştinţelor care îndrumează pe copii spre o viaţă fără orizonturi superioare.

Educaţiei de azi îi lipseşte baza, adică acea „frică de Dumnezeu“ care după cuvintele înţeleptului Solomon, este începutul înţelepciunii.

In locul educaţiei integrale, în şcoalele noastre se face mai mult instrucţie, adică simplă achiziţie de cunoştinţe. Chiar şi învăţământul religios, este mai mult cantitativ, decât calitativ.

In 20 de puncte, I. P. S. Sa arată directivele ce trebuesc urmate pentru îndreptare, în special pentru o bună educaţie religioasă morală a tinerelor generaţii, *promovându-se astfel, un spirit nou în creşterea şi îndrumarea tineretului nostru.*

Problema creşterii şi îndrumării tineretului într'un spirit nou, s'a pus în discuţiune, mai ales după marele răsboiu, căci s'a observat, că tinerii din toate ţările, *„nu se mai considerau o verigă identică cu celelalte în lanţul generaţiilor“*, ci voiau să înceapă o eră nouă, bazată pe trăirea reală a vieţii.

Acest ideal al tineretului, a isvorît din faptul că marele răsboiu a schimbat concepţia de viaţă a omului, şi a scos la lumină un alt om, mai plin de viaţă şi mai real, condus de reacţiuni sociale mai adânci.

„Spiritualitatea secolului al 19-lea“, spune d. Profesor C. Rădulescu Motru[1)] bazată pe *individualism, abstracţiuni şi liberalism*, a fost schimbată în secolul nostru al 20-lea, printr'o altă spiritualitate, căreia noi nu-i vedem decât conturul, *având la bază naţiunea.*

Chiar înţelesul cuvântului *naţiune*, s'a schimbat în secolul nostru.

Naţiunile în trecut, erau produse istorice, înfăptuiri pasive.

Se credea, că aceleaşi elemente sufleteşti sau dinamisme sufleteşti, constituesc peste tot pământul viaţa omenirii. Aceste dinamisme sufleteşti, fac să apară în un loc o naţiune, în alt loc alta.

Noul naţionalism, naţionalismul secolului nostru, şi-a *luat numirea de integral*, şi pleacă de la consideraţia, că fiecare naţiune este o existenţă de sine stătătoare, avându-şi istoria şi destinul său propriu.

Fiecare naţiune aduce la lumină ceia ce stă în fiinţa sa, ca energie şi ca valoare. Indivizii unei naţiuni sunt purtătorii diverselor aptitudini înăscute ale naţiunii lor; iar toţi indivizii la un loc, constituesc realitatea naţională, singura cu un rol istoric.

Nu există prin urmare om mare şi om mic, ci există vocaţiuni reuşite şi nereuşite, împinse spre realizare de fiinţa naţiunii.

Aceste idei noui, noul spiritualism al secolului nostru, bazat pe noul naţionalism, care au frământat şi frământă puternic popoarele ocidentale, au fost înţelese mai mult decât oricine de Suveranul ţării noastre, M. S. Regele Carol II, care a căutat să le înfăptuiască mai întâi prin activitatea „Fundaţiei Regale Principele Carol“, iar mai în urmă, prin înfiinţarea instituţiei „Straja Ţării“, menită să formeze întregul tineret al ţării noastre, prin o nouă educaţie bazată pe credinţă şi muncă, pentru ţară şi Rege, în direcţia noului naţionalism integral.

In cuvântarea pe care M. S. Regele Carol II, a ţinut-o anul acesta, cu ocazia serbărilor „Restaurauţiei“ de la 8 Iunie, a caracterizat în mod precis această nouă aşezare numită „Straja Ţării“.

„O nouă aşezare, s'a dat României, pusă pe

1) C. Rădulescu-Motru: „Naşterea spirituală a secolului nostru“ revista „Fundaţiilor Regale“ — Mai 1934 — pag. 305 şi 308.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

temelia muncii şi a credinţei", a spus M. Sa. S'a dat ţării o nouă libertate, o libertate de disciplină, făuritoare de progres. Ritmul României viitoare, va trebui să fie acela al credinţei, care vi se insuflă vouă. In nici o acţiune nu trebue să mai perziste egocentrismul individual, ci numai credinţa, că orice acţiune este menită să întărească patrimoniul comunităţii române. In aceasta stă puterea noastră morală: *individualitea în comunitate*[1]).

Această binefăcătoare instituţie „Straja Ţării" are de scop să dea tineretului nostru sbuciumat, o ţintă superioară şi o rânduială a aspiraţiunilor lui, îndreptate şi folosite spre binele neamului.

Straja are un steag şi o deviză. Steagul este drapelul nostru naţional, căci întregul tineret trebue pregătit în vederea luptei *pentru noul naţionalism integral*; iar deviza menită pentru a lumina mintea tineretului este: „credinţă şi muncă pentru ţară şi rege". Acesta este programul tiretului străjeresc.

Iată cum a explicat P. S. Episcop Colan, ministrul educaţiunii, acest program al tineretului străjeresc, în conferinţa ţinută anul acesta, cu ocaziunea serbărilor străjereşti:

„Credinţa şi munca, sunt armele de luptă: iar binele ţării şi al regelui ei, este scopul acesteia. Credinţa dă muncii sprijinul moral şi însufleţirea: iar munca devotată aduce rodurile văzute ale credinţei. Şi una şi alta, puse în slujba ţării, care ne mângăe privirile cu frumuseţile ei, care ne adăposteşte osemintele părinţilor noştri, în care şi noi trăim şi murim, căci ţara este a noastră şi noi suntem a ei. Şi în slujba Regelui, căci el ne poartă de grijă, ne povăţueşte, el este inima noastră; din această inimă mare svâcneşte sângele purtător de viaţă prin întreg trupul ţării"[2]).

Asemenea *scriitorul Cezar Petrescu*, în o conferinţă despre străjerie, arată că prin această aşezare, tineretul de azi şi-a găsit starea călăuzitoare, care a lipsit tineretului trecut. Inaltul gând al M. S. Regelui, tinde la sentimentul de solidaritate, al grupului, al ţării. Numai din materiale noui, bazate pe disciplină, solidaritate şi entusiasm, *se poate clădi o Românie nouă, mai reală, mai fericită.*

Biserica ortodoxă creştină, prin organele ei, are o însemnată datorie, de a se ocupa de educaţia religioasă morală a tineretului şcolar, formând din sufletele tinere, prin practicarea virtuţilor şi îndeplinirea obligaţiunilor morale, adevăraţi creştini, şi întrucât acest ideal, pentru formarea morală a tineretului, este încadrat şi în noua aşezare „Straja Ţării", sfânta noastră Biserică *trebue să stea cu tot devotamentul, şi să depună toată munca în slujba „Strajei Ţării".*

1) Cuvântarea M. S. Regelui Carol II, la serbările strejereşti din 8 Iunie 1938, după ziarul „Universul" din 10 Iunie 1938.

2) Educaţia străjerească prin biserică, familie şi naţiune" de P. S. Colan, după ziarul „Universul" din 6 Iunie 1938.

Biserica trebue să înveţe pe străjeri să se roage cu credinţă, cu dragoste şi cu nădejde în ajutorul lui Dumnezeu, să păstreze bunele datini strămoşeşti, să sporească în toate virtuţile creştine, care-i aduc fericirea în viaţă şi mântuirea sufletului. *„Biserica învaţă cu putere de sus, mângâe cu blândeţe cerească, povăţueşte cu înţelepciune divină"*, aşa cum nu poate face nici o altă instituţie educativă. Fără ajutorul efectiv al Bisericii nu se poate face în străjerie o educaţie solidă şi trainică, aşa cum cere noul naţionalism integral, pe care d. Nichifor Crainic, în o lucrare recentă, *îl numeşte Etnocraţie.*

Biserica, prin organele sale, dând *tot concursul străjerii*, nu trebue să negiijeze câtuşi de puţin educaţia religioasă morală a tineretului, în *vederea scopurilor sale proprii*, pe care atât de precis le arată marele părinte al Bisericii creştine *Clement Alexandrinul, în valoroasa sa operă „Pedagogul"*: „Sufletele tinere trebuesc mai întâi disciplinate, pregătite, scoase din acea stare psihică naturală, dispuse pentru a primi învăţătura creştină. Căci dacă pedagogia în genere, are de scop creşterea bună a copiilor, pedagogia divină, are de scop *cunoaşterea şi contemplarea lui Dumnezeu, primind transformarea treptată, către o viaţă sfântă".*

Asemenea Sf. Ioan Gură de Aur arată cât e de necesară educaţia religioasă morală pentru tineret, când spune că: „un copil fără educaţie religioasă este un duşman comun al tuturor: şi al lui Dumnezeu, şi al naturii, şi al legilor, şi al vieţii deobşte a noastră a tuturor"[1]).

Scopul principal al educaţiei şi culturei religioase este deci formarea în suflete a *sentimentului religios*, care este o sinteză naturală a celor trei funcţiuni sufleteşti: inteligenţă, afectivitate şi voinţă şi care singur poate trezi în interior *viaţa duhului*, în care lucrează libertatea omului şi harul divin.

Termin această expunere, cu cuvintele spuse de *d. I. Rădulescu-Pogoneanu*, directorul seminarului pedagogic universitar, în o conferinţă ţinută în sala institutorilor din Bucureşti, în care arată însemnătatea educaţiei religioase a tineretului: „Deasupra lumei stă marea putere care o conduce minunat şi armonios — Dumnezeu. In sufletul oamenilor să manifestă fără voia lor, acel sentiment de legătură cu puterea creiatoare, pe care trebue să-l desvolte Biserica, cu colaborarea familiei şi a şcoalei"[2]).

Biserica, familia şi şcoala, colaborând împreună, pot forma sufletul tinerelor generaţii în aşa fel, încât cu seninătate şi voioşie, să poată merge pe căile spinoase ale vieţii.

1. Idei pedagogice ale Sf. Ioan Gură de Aur, de D. Feciorn- Biserica ortodoxă, Iulie-Octombrie 1937, pag. 451.

2. I. Rădulescu-Pogoneanu — conferinţă în sala institutorilor Bucureşti — după ziarul „Universul" din 30 Martie 1935.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

BIBLIOTECA PAROHIALĂ ŞI COLPORTAJUL PAROHIAL ÎN SERVICIUL MISIONARISMULUI

Misionarismul, fie că e la necreştini, fie că e la sectanţi, fie că e în popor, e acţiunea care urmăreşte în primul rând interiorizarea vieţii religioase, adâncirea spiritualităţii cu scopul precis de a apropia sufletul omenesc cât mai mult de Dumnezeu, şi'n al doilea rând, combaterea erorilor sectante şi a relelor sociale.

Misionarul e continuu preocupat ca toţi credincioşii să se supună conducerii bisericii, ale cărei porunci şi sfaturi să le urmeze cu supunere şi smerenie. Tot deodată însă el se ocupă de toţi cei abătuţi şi îndepărtaţi, de cei revoltaţi şi adversari, de toţi cei ce se arată indiferenţi sau chiar vrăjmaşi bisericii.

Când s'a format subiectul practic, s'a presupus că orice parohie, fie de oraş fie de ţară, trebue să aibă neapărat şi bibliotecă. Cărţile din biblioteca parohială sunt arme preţioase în mâna misionarului. Mai cu seamă în timpurile de faţă, cartea este mijlocul prin care se poate răspândi în cercuri cât mai largi cunoştinţe noui, învăţături, sfaturi sau îndrumări. Numărul cărţilor din biblioteca parohială depinde în primul rând de fondurile pe care parohia le-a prevăzut pentru acest scop în fiecare an şi'n al doilea rând, de străduinţa ce a depus fiecare preot ca să le procure.

Cărţile sunt sfătuitorii noştri cei mai buui. Prin cărţi ni se pot da îndrumări în toate ramurile de activitate; cetind cărţi morale-religioase, te lămureşti asupra adevărurilor de credinţă şi primeşti îndemnuri să-ţi călăuzeşti paşii vieţii după învăţătura dumnezeiască.

In cele mai multe localităţi, pe lângă biblioteca parohială se mai află o bibliotecă a şcoalei, a căminului cultural sau a serviciului sanitar. Fiecare din aceste biblioteci trebue să urmărească un scop. Astfel în biblioteca şcoalei vei găsi mai întâiu cărţi pedagogice, cărţi istorice sau cărţi cu îndrumări pentru buna chivernisire a gospodăriei, în biblioteca căminului cultural cărţi de literatură cu conţinut variat, iar în biblioteca serviciului sanitar în primul rând cărţi privitoare la higienă şi sănătate. Negreşit, şi'n biblioteca şcoalei sau a căminului cultural găseşti şi câteva cărţi cu conţinut religios, acesta sunt însă pe al doilea plan.

In biblioteca parohială însă cărţile cu acest conţinut trebue să fie pe primul plan şi lor trebue să li se dea toată atenţia. Cărţile din biblioteca parohiei se pot împărţi în următoarele 2 grupe: întâia, cele ce sunt necesare în primul rând preotului pentru temeinica sa pregătire profesională şi a doua grupă, cele ce sunt necesare pentru luminarea şi îndrumarea credincioşilor. In vremile de faţă mai ales, când poporul nu se mulţumeşte cu partea ritualistică ca altă data, preotul are datoria să se cultive neîncetat, să fie cât mai bine pregătit pentru activitatea misionară şi să corespundă cât mai mulţumitor timpurilor în care trăim. Pentru aceasta trebue să aibă o pregătire temeinică profesională. Cine-l poate ajuta la ajungerea acestui scop? Răspunsul la acesta nu poate fi altul decât cultivarea neîncetată, prin cetirea cât mai multor cărţi din domeniul vast al teologiei. Cu mijloacele reduse de care dispun cei mai mulţi preoţi, oricâtă bunăvoinţă ar avea, nu-şi pot procura toate cărţile de care au nevoe.

Vedem în *Biserica Ortodoxă Română*, revista oficială a Sfântului Sinod şi'n curierul Arhiepiscopiei *Apostolul* diferite recenzii privitoare la cărţile teologice apărute. Constaţi că unele din ele ţi-ar fi neapărat necesare în activitatea ta misionară, ai dori să le procuri personal, dar nu-ţi îngădue mijloacele. Dacă dispui de fonduri mai însemnate la parohie, te decizi să le procuri pentru biblioteca parohială. E de remarcat că cele mai scumpe cărţi din librării, sunt cărţile de specialitate, în deosebi cele teologice. Acestea, necotând pe un număr mai apreciabil de cetitori, au preţul totdeauna mai urcat.

In a doua grupă de cărţi din biblioteca parohială, am socotit pe cele ce sunt necesare pentru luminarea credincioşilor în ceea ce priveşte adevărurile de credinţă şi pentru îndrumarea lor ca să trăiască o viaţă plăcută lui Dumnezeu. Aceste cărţi să fie scrise pe înţelesul celor mulţi, să aibă un stil curgător şi atractiv. Din experienţa pe care am făcut-o la biblioteca parohiei mele, am constatat că cele mai căutate cărţi, cetite cu mai mult interes, sunt cele cu povestiri de vieţi de sfinţi şi cele cu povestiri religioase-morale Cărţile „Spre Emaus" şi sfintele amintiri de Mihail Sadoveanu şi D. Pătrăşcanu şi cele 2 volume cu vieţi de sfinţi ale scriitorului Al. Lascarov Moldovanu, au trecut aproape prin fiecare casă. Cele dintâiu s'au uzat aşa de mult, încât a trebuit să le cumpăr din nou.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Foarte căutate sunt şi cărţile în care se explică diferite texte din Scriptură, mai ales când sunt însoţite de clişee. Aşa se explică de ce multe cărţi ale fostului preot Trifa au ajuns sa fie tipărite în mai multe ediţii.

Am arătat până acum că biblioteca parohială este necesară atât preotului pentru pregătirea sa profesională, cât şi credincioşilor ca să se lămurească asupra adevărurilor de credinţă şi să fie îndemnaţi spre o viaţă plăcută lui Dumnezeu. Voiu arăta acum şi mijloacele prin care s'ar putea mări numărul cărţilor din această bibliotecă. Cel dintâi mijloc ar fi să se prevadă în fiecare an în bugetul parohiei o sumă cât mai însemnată pentru procurare de cărţi. De peste 10 ani eu am prevăzut între 600—1500 lei anual în acest scop şi am căutat să-mi procur pe lângă cărţile trimise prin protoierie şi pe cele ce le-am crezut mai necesare în activitatea mea misionară. S'ar mai putea apela apoi la elevii din şcoli secundare care sunt în fiecare sat în număr destul de apreciabil, să dea câte o serbare în folosul procurării de cărţi pentru biblioteca parohială. Făcând acest apel nu cred că preotul ar fi refuzat. Insfârşit s'ar putea stimula credincioşii înşişi ca să cumpere după puterile lor câte o carte recomandată de preot, iscălindu-se pe ea şi donând-o apoi bibliotecii parohiale. Folosindu-se aceste mijloace, socotesc că peste 10 ani, orice bibliotecă parohială va putea să-şi mărească simţitor numărul cărţilor necesare pedeoparte pregătirii profesionale a preotului şi pedealta, instruirii credincioşilor.

Trecem acum la a doua parte a subiectului: *colportajul parohial.* Fireşte, ar fi de dorit ca orice credincios să nu se mulţumească numai cu cărţile ce ar împrumuta să citească din biblioteca parohiei, ci să-şi procure el însuşi o parte din ele. Sunt mulţi credincioşi doritori de a-şi procura astfel de cărţi, dar pentru ei e o greutate mare să se ducă la librăria din capitala judeţului, sau să le comande prin poştă la vreo librărie din capitală sau provincie, adăugându-se la costul unei cărţi şi alte sume pentru spese de transport, care aproape dublează costul, mai ales dacă cartea se expediază recomandat sau contra ramburs.

Pentru înlesnirea procurării de cărţi, ar fi de dorit ca pe lângă fiecare protoerie să fie câte un depozit, alegându-se cele mai folositoare cărţi, scrise pe înţelesul poporului şi cu preţul convenabil. Preotul să poată ridica de acolo oricâte volume ar dori, după 3—4 luni să aducă înapoi pe cele nevândute şi să achite costul celor ce s'au putut desface. In chipul acesta colportajul parohial n'ar părea o sarcină prea grea preotului, mai ales dacă ar fi ajutat de vreun epitrop, consilier parohial sau chiar de cântăreţ.

Este, de sigur, foarte îmbucurător faptul că Sfânta Mitropolie a editat în biblioteca Apostolul cele 19 broşuri misionare cu preţul aşa de convenabil de 2 lei bucata, a căror primă ediţie în mare măsură s'a şi epuizat. Dorim să fie urmate şi de altele, dar în acelaş timp să se tipărească şi cărţi mai extinse cu preţ tot aşa de convenabil.

Să ia pildă dela Fundaţia culturală Regală Principele Carol, care vinde cartea de rugăciuni frumos legată, cu numeroase clişee, admirabil tipărită şi cu 212 pg., numai cu 5 lei bucata. In satul meu s'au putut desface peste 100 bucăţi şi am auzit pe librarul Zărnescu din acest oraş că a desfăcut până acum câteva mii de exemplare din această carte, care putea prea bine să fie tipărită în aceleaşi condiţiuni tehnice de Sf. Mitropolie şi desfăcută cu acelaş preţ redus.

In puţine cuvinte, succesul colportajului parohial e în funcţie de existenţa unui depozit de cărţi religioase-morale pe lângă protoierie, de buna şi clara redactare a acelor cărţi, de preţul lor convenabil şi de osârdia pe care înţelege s'o depună în acest scop fiecare preot.

In activitatea sa misionară preotul să nu uite rolul aşa de însemnat al cărţilor. Ideile şi'n general orice învăţătură, se propagă nu numai prin cuvânt, ci şi prin carte. Cel ce nu se îngrijeşte să-şi procure cărţi religioase-morale pentru biblioteca parohială şi cel ce nu se osteneşte să răspândească cărţi cu acest conţinut în popor, nu poate susţine că-şi îndeplineşte aşa cum se cuvine datoria sa de păstor. A trecut vremea când se cerea dela un preot numai oficierea diferitelor servicii divine şi o redusă activitate pastorală. Astăzi preotul trebue să fie în acelaş timp şi cel dintâi misionar în parohia sa, dându-şi neîncetat silinţa de a apropia cât mai mult sufletele omeneşti de Dumnezeu, de a aduce la sânul bisericii pe cei necredincioşi, pe cei ce se arată vrăjmaşi ai ei, pe cei ce au părăsit-o căzând în diferite erori şi de a îndrepta relele sociale.

La această muncă a sa preotul misionar are nevoie de ajutoare şi de sfătuitori. Pe acestea le poate găsi în cărţi, fie procurându-le pentru sine, fie pentru biblioteca parohiei, fie silindu-se să le răspândească cât mai mult în popor.

Preot I. RAUŢESCU

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

LUCRAREA MISIONARĂ DIN BUCIUMENII DÂMBOVIŢEI

Părintele Gh. Iacobescu păstoreşte în Buciumeni de 11 ani. La venirea în parohie, frăţia sa a găsit mai bine de 10 familii de adventişti. Din care pricină multe necazuri a mai avut de îndurat. Cu atât mai mult, cu cât rezultat bun al străduinţelor sale nu prea se vedea. Şi nu se poate spune că părintele n'a muncit. In Dumінici şi Sărbători vin destui credincioşi la sf. slujbă, chiar şi acum în timp de vară, când mulţi sunt plecaţi, pentru lucru, în diferite judeţe. Cor de adulţi, pe o voce, care se prezintă destul de bine. In biserică rânduială cum azi se vede în puţine părţi: femeile în pronaus, bărbaţii în naos; iar la miruit femeile niciodată nu trec înaintea bărbaţilor. Şi multe alte lucruri bune am mai observat despre care nu e locul a vorbi aci.

Corul parohial al bisericii din *Buciumeni*, jud. Dâmboviţa, sub conducerea preotului Gheorghe Iacobescu

Dar Domnul, care stă mândrilor împotrivă şi celor smeriţi le dă har, care întăreşte pe cei slabi şi care aşteaptă mântuirea sufletelor prin răbdare, a arătat fratelui Gheorghe şi bucurie. Căci în Duminica de 17 Iulie din anul acesta s'au botezat în biserica Sf. Sale 4 copiii, între 1—10 ani, dintr'o casă de foşti adventişti. Am slujit sf. Liturghie împreună cu părintele Gheorghe, după care sf. sa m'a poftit să spun câteva cuvinte credincioşilor. Am vorbit despre puterea rugăciunii. Am amintit că Dumnezeu trimite azi binecuvântare şi în urma rugăciunilor din nopţile fără de odihnă ale părintelui şi ale bunilor creştini din parohie.

După acestea s'a săvârşit taina botezului celor 4 copiii, de cucernicii părinţi: Proestos Toma, Negoescu-Fieni, Pavel Popescu-Valea Ţăţii, Duţă-Valea Leurzii şi parohul Gh. Iacobescu. De 9 ani nu mai intrase în biserica Domnului şi nu-şi mai făcuse semnul sf. Cruci, tatăl copiilor. Cu câtă uimire privea el săvârşirea tainei sf. Botez! Şi pe drept cuvânt, căci în casă nu mai avea acum 4 păgâni, ci 4 creştini. La sfârşit a vorbit părintele proestos Negoescu, cu grai însufleţit şi pe înţelesul întregului popor, despre Sf. Botez.

Şi aşa, am mers fiecare întru ale noastre, purtând în suflet mulţumirea că s'a acoperit mulţime de păcate.

Iar în Duminica următoare, la 24 Iulie c., pentru a trezi mai puternic viaţa sufletească a Buciumenilor şi pentru a se continua oarecum lucrarea de mai sus, P. C. Protopop Al. Popescu-Hăbeni a organizat, ca şi în multe centre bântuite de sectanţi, o zi misionară.

De dimineaţă, s'a săvârşit sf. Liturghie în sobor, în frunte cu părintele protoiereu. La slujbă, pe lângă mulţimea credincioşilor din Buciumeni

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

şi împrejurimi, în frunte cu domnii învăţători şi celelalte autorităţi, au venit şi domnii: General Gheorghe Radu, comandantul garnizoanei Târgovişte, General Şerpescu, Colonel Cernăianu, prefectul judeţului şi avocat Georgescu, pretorul plăşii Pucioasa. Prezenţa la slujbă a distinselor personalităţi din Târgovişte a ridicat mult moralul credincioşilor din Buciumeni, în deosebi popularitatea d-lui General Gheorghe Radu, care şi-a recunoscut mulţi din foştii ostaşi dela regiment. După slujbă a vorbit însufleţit şi documentat părintele protopop Alexandru, despre datoriile credincioşilor către trup şi suflet. Despre scopurile ascunse ale sectanţilor, arătând ce fel de oameni sunt conducătorii acestora şi dând sugestive exemple din experienţa P. C. Sale, în deosebi din campania 1916—1918; încheie cu o caldă chemare către toţi credincioşii de a păstra neştirbită adevărata credinţă, pentru care au luptat înaintaşii noştrii, dela Domnitor până la ultimul fiu al Bisericii.

După amiază, lucrarea s'a desfăşurat tot în biserică, unde au venit credincioşi mulţi ca şi de dimineaţă şi unde s'au rostit cuvântări lămuritoare, cu priviri la adevărurile de credinţă atacate de sectanţi; iar corul parohiei, condus când de paroh, când de cântăreţ, a cântat diferite cântece creştineşti, impresionând în mod deosebit marşul religios dela sfârşit, al cărui nume îmi scapă.

Astfel, după o scurtă rugăciune, subsemnatul am vorbit despre „Ierarhia bisericească“; Sf. sa Preot Dr. Gr. Cernăianu-Şerbăneşti, cu mult nerv şi claritate, despre „Sâmbăta sau Duminica“; Părintele Ion Cristache-Mahala, cu glas de patriarh, rar şi sfătos, despre numele de „adventist“. In timpul cuvântării sf. sale a sosit în biserică P. C. Sa Părintele Mihai Bulacu, Cons. Ref. al Sf. Arhiepiscopii a Bucureştilor, însoţit de Părintele Cercel-Pucioasa. Pe lângă Cucernicii Părinţi, cari au botezat pe cei 4 coplii Dumineca trecută, au mai sosit Sf. L. Părinţii: Gh. Simionescu-Pietroşiţa, Gh. Panaitescu-Bezdead şi N. Popescu-Teiş.

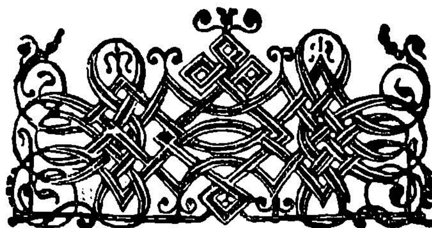
Energic şi convingător, provocând chiar unele făgădueli din partea ascultătorilor, a vorbit Sf. Sa Preotul Nestor Dumitrăchescu-Vulcana, misionarul judeţului Dâmboviţa, despre statornicia în credinţă. La urmă P. C. Referent M. Bulacu, cu blândeţea şi delicateţea-i cunoscută, aduce tuturor credincioşilor ascultători binecuvântarea I. P. S. Patriarh. Are bucuria să constate că situaţia din Buciumeni nu este aşa de alarmantă, deoarece 40 de suflete sectanţi, nu contează la o parohie de peste una mie de suflete drept credincioşi. Accentuiază cu deosebită claritate şi uimitoare uşurinţă în mânuirea Sfintei Scripturi unele părţi mai însemnate din cuvântările antevorbitorilor, pentru deplina lămurire a credincioşilor. Incheie cu cuvânt de laudă pentru preotul paroh şi îndeamnă pe toţi să fie stăruitori, în adevărul de credinţă al Sf. noastre Biserici Ortodoxe.

Lucrarea se termină prin cuvântul limpede, duios şi plin de duhul evangheliei, zguduind sufletele ascultătorilor, al preotului paroh Gh. Iacobescu. Mulţumeşte P. C. Ref. Bulacu pentru osteneala ce a luat de a veni din Bucureşti, până în Buciumeni şi îl roagă să ducă I. P. S. Patriarh omagiul de supunere al parohienilor săi.

Mulţumeşte P. C. Protoiereu Al. Popescu-Hăbeni pentru nepreţuitul îndemn şi concurs în organizarea acestor zile misionare; cum şi celorlalţi fraţi preoţi cari s'au ostenit pentru această sărbătoare. Pentru Sf. Lor, această zi a fos un prilej de încurajare, cum altul n'a avut de când a venit în Buciumeni. Şi aceasta îl va face să stăruiască şi mai mult în activitatea-i pastorală, dână ce vor aduce pe toţi sectanţii din parohie la dreapta credinţă.

In ochii tuturora se citea un dor de viaţă mai bună. De două ore stătuseră în picioare, totuşi oboseală nu se vedea pe chipul ascultătorilor. In adevăr, sămânţa se aruncase. Momentul de trezire la o viaţă mai creştinească se înfăptuise. Rămâne ca fratele Gheorghe, parohul din Buciumeni, să vegheze ca sămânţa să răsară, să crească şi să dea roada aşteptată.

Preot, POMPILIU ISPAS
M-tirea Dealului

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

INSTALAREA NOULUI PROTOIEREU GHEORGHE ILIESCU
LA PROTOERIA CIRC. IV-A, VĂLENII DE MUNTE, PRAHOVA

Implinindu-se mandatul de 5 ani al Prea Cuc. Preot N. Popescu-Ogretin, Inalt Prea Sfinţitul Patriarh, a împovărat cu această sarcină de Protopop al Vălenilor de munte pe Preotul Iliescu Gheorghe dela Isvoare.

Inscăunarea, deşi sorocită a se face la Isvoare în ziua de 1 Maiu, din dorinţa domnului Profesor N. Iorga, Consilier Regal, s'a făcut totuşi la Vălenii de Munte în ziua de 8 Maiu a. c., în biserica Catedrală „Mânăstirea“, în prezenţa unei asistenţe foarte mari de credincioşi din Văleni, din Isvoare şi din întreg plaiul Teleajen.

Delegat al Inalt Prea Sfinţitului Patriarh la această instalare a fost Prea Cucernicul Preot Niţişor Cazacu, Consilier Arhiepiscopesc, care a condus şi prezidat întreaga solemnitate cu multă demnitate, cu foarte mult tact.

De dimineaţă, s'a săvârşit Sf. Liturghie de un sobor format din preoţii: Alex. Popescu Văleni, Gh. Paschia Bucureşti, noul Protopop şi Părintele Consilier Cazacu.

Răspunsurile liturgice au fost date de corul preoţilor şi al Şcoalei de Cântăreţi din Vălenii de Munte.

S'a oficiat un Te-Deum după care Părintele Consilier, printr'o cuvântare foarte inspirată, a transmis credincioşilor de faţă Inaltele binecuvântări, ale Inalt Prea Sfinţitului Patriarh; a vorbit apoi despre activitatea Prea Cucernicului fost Protopop Popescu Ogretin, aducându-i mulţumiri pentru felul demn şi conştiincios cu care şi-a împlinit mandatul dat în timpul celor cinci ani de Protopopiat.

A citit apoi Singhelia Patriarhală, denumirea noului Protopop, i-a predat culionul, bastonul şi sigilul protopopesc şi în cuvinte pline de căldură şi de înţelepciune i-a arătat marea cinste şi greutatea sarcinei cu care este onorat, dându-i sfaturile trebuitoare şi făcându-i urările de bine şi de progres duhovnicesc în noua însărcinare.

Au mai vorbit: Domnul Primar N. Arghir, din partea oraşului Vălenii de Munte, Părintele Gh. Paschia duhovnicul Străjii Ţării, din partea Străjii, domnul Institutor Popescu-Isvoare din partea Consiliului parohial din Isvoare, P. C. N. Popescu-Ogretin, fost Protoiereu, d. Dr. Petre Tomoşoiu neobositul propagandist cultural din partea Ateneului popular „Prahova“, d. Institutor Director N. Georgescu din partea Isvorenilor, P. C. Preot

O vedere de la solemnitatea instalării Părintelui Protoiereu Gh. Iliescu din protopopiatul Vălenii de Munte.

D. Ştefănescu Văleanu, din partea preoţilor din Protopopiat, P. C. Protopop Aurel Popescu din partea Protoiereilor Judeţului Prahova, d. I. Popescu-Pasărea în numele Asoc. Nifoniştilor, a Asoc. Generale a Cântăreţilor Bisericeşti şi ca fost Profesor al noului Protopop.

Tuturor le-a răspuns noul Protopop Iliescu Gh. mulţumind pentru cinstea şi dragostea cu care este onorat şi înconjurat.

Printr'o modestă cuvântare Prea Cuc. Sa a arătat cum a înţeles şi înţelege să-şi facă datoria atât ca preot cât şi ca Protopop, arătându-şi programul după care doreşte să lucreze în noua sa misiune.

S'a servit apoi o mică gustare în sălile Şcoalei Primare de băeţi, unde au dat preţios sprijin D-nii Inspectori Şcolari C. Popescu şi Directorul I. Brezeanu. Aci au vorbit primul, P. C. Consilier Cazacu, toastând pentru Majestatea Sa Regele pentru Inalt Prea Sfinţitul Patriah şi pentru Domnul Consilier Regal N. Iorga.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Cuvântarea noului protoiereu Gh. Iliescu

Prea Cucernice Părinte Consilier Arhiepiscopesc, Prea Cucernici Părinţi Protopopi şi Fraţi Preoţi, Onorate Autorităţi şi Iubiţi credincioşi.

Sunt copleşit de cea mai mare emoţiune ce am cunoscut vreodată.

In sufletul şi inima mea fierbe şi clocotesc simţăminte de îngrijorare şi de mari răspunderi, iară mintea mi-este frământată de gânduri alese.

Dacă protocolul nu ar cere, ca eu să cuvintez, aş tăceà, m'aş ruga şi'n linişte aş dobândi toată tihna sufletească. Dar, pentru că rânduiala cere ca nou protoiereu, să Vă cuvintez, voiu căuta a spune ce-am descifrat pe filele minţei mele şi Vă voiu transmite ecoul vibraţiunilor sufleteşti şi inimei mele, din această clipă, atât de sărbătorească din viaţa mea, când mie, cel mai mic din tot cinul preoţesc, mi se îndoeşte sarcina şi cu povara de protopop al celor mai frumoase şi al celor mai mândre plaiuri, din scumpa noastră Ţară.

Slăvit să fie Domnul şi Lăudat în veac, pentru multele şi marile Sale minuni!

Peste puţine eri, azi sunt pus peste mai multe. Eri păstorii o turmă, iar de azi încă 60! — Mare sarcină grea povară peste umerii mei slabi, însă tineri şi cu tot dragul de muncă.

Născut într'o modestă atmosferă preoţească, pe mănoasele câmpuri din judeţul Vlaşca, am fost crescut în dragostea şi cultul muncii, al cinstei şi al sfintei datorii, cu frică de Dumnezeu şi ruşine de oameni, cu dragoste de Patrie, de Neam şi de Rege.

Dus la Seminarul „Nifon" din pornire personală, m'am pregătit sufleteşte cu mult drag şi toată convingerea de marea taină a „Preoţiei" pe care am iubit-o, pe care o iubesc cu toată fiinţa mea, convins fiind de măreţia şi de frumuseţea ei, pătruns fiind de covârşitorul rol şi rost pe care-l are în opera de fericire şi de mântuire a întregului neam omenesc.

Hirotonit ca preot de marele Ierarh P. Sf. Tit Episcop de Hotin, am fost trimis păstor sufletesc bunilor şi scumpilor mei Isvorani în mijlocul cărora am trudit şi isbutit să simt fiorul sacru al misiunii preoţeşti şi bucurii sufleteşti neegalate şi ne'nchipuite.

In parohia mea şi'n mijlocul enoriaşilor mei, m'am convins de marele rost al Bisericii lui Dumnezeu, de rolul preoţiei şi a slujitorilor Ei.

Preoţia este cea mai mai mare şi cea mai frumoasă misiune dintre misiuni, ea fiind mai mult decât acestea. Preoţia e un apostolat; o jertfire de sine pentru alţii.

Şi, o Doamne! ce frumos e! ce greu e să fi preot: părinte, bun părinte tuturor; copiilor prieten celor în vârstă toiag şi sprijin la bătrâneţe; celor mai tineri şi tuturor sfătuitor, îndrumător la toate cele bune, celor bolnavi lecuitor, celor întru necaz mângăitor; săracilor părinte, streinilor prieten!

Mijlocitor între om şi Dumnezeu, preotul e iubit, cinstit şi respectat de toţi, în măsura în care pe sine se respectă; e părintele poporului şi pârghia de reazăm a neamului nostru, care neam s'a desvoltat cu sfatul preotului şi sub cucernica lui binecuvântare.

Preotul e îngerul Bethezdei ce turbură apa pentru însănătoşirea lumei; el este şi trebue să fie, străjerul, mereu de veghe, de lângă credincioşii săi.

Lumea se naşte pe braţele Părintelui, copilăreşte în jurul lui, trăeşte prin binecuvântarea lui, moare la pieptul lui, la sânul lui şi sub epitrahilul lui! Preotul ne binecuvintează leagănul naşterii, copilaşii, cununia, căsnicia şi mormântul!

Isvor curat de Har şi Dar, lumină curată lumii şi pământului nealterată sare, preotul luminează orice minte'ntunecată şi'ncălzeşte orice inimă amorţită.

Preotul îmbunează şi dă evanghelic gust, întregii vieţi umane, prin lumina sa cea clară şi prin darea cea curată a înţelepciunei sale.

Preotul e trimisul lui Dumnezeu pe pământ. El e ambasadorul împărăţiei lui Dumnezeu în lume. El lucrează pe pământ pentru cer, lucrează în veac pentru veşnicie!

Ce frumoasă-i preoţia şi ce rol grozav de mare, are preotul lui Dumnezeu.

Biserica străbună prin şi numai prin preoţii Ei: buni, blânzi, vrednici, devotaţi şi convinşi, îşi poate îndeplini menirea Ei, numai prin jertfa şi entuziasmul lor poate să-şi îndeplinească rolul Ei!

Marele nostru Rege, M. Sa Carol II-lea, preţuind biserica strămoşilor, o vrea vie şi activă. *Această notă de viaţă şi de activitate, Bisericii i-o dă însă preotul prin conştiinţa cu care-şi îndeplineşte datoria şi prin cât suflet şi sinceritate depune în truda sa pastorală.*

Biserica e vie şi viază prin preoţimea Ei! Iar preotul e viu şi viază, nu prin vorba lui, ci prin fapta lui căci preotul e'n slujba lui Dumnezeu, aşezat mai mult spre pildă, decât spre oratorie, iar omenirea crede, mai mult în ceiace vede, decât în ceiace aude, mai mult în virtutea trăită decât în cea propoveduită!

Viaţa preotului trebue să fie explicarea simţită a învăţături lui „căci preotul trebueşte să devină" bărbat puternic în lucru şi în cuvânt „şi numai cine va face şi va învăţa, acela mare se va chema". Deci dar exemplul vieţii personale preoţeşti şi cuvântul demn, sunt cele două sceptre cu care preotul poate conduce bine turma sa duhovnicească!

Preotul întâiu să trăiască şi apoi să propovăduiască. Intâiu fapte şi apoi vorbe. Intâiu să calce preoţeşte şi apoi să vorbească duhovniceşte, căci cine nu prea calcă a preot, să nu se urce pe anvon; mai bine să tacă sau să dea anvonul afară!

Adagiul „exempla trahunt" nu e încă perimat, ci e de mare actualitate!

Prea Cucernici Părinţi şi Fraţi,

Astfel am văzut eu preotul şi preoţia, privind-o prin prisma Sfintei Evanghelii şi a Sfintelor Canoane; aşa am înţeles eu rolul meu de modest

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

preot de sat în parohia mea frumoasă şi tot aşa, doresc şi înţeleg să lucrez şi ca Protopop în protopopiatul meu, eu cu toţi preoţii mei.

Având pilda vie'n mintea mea, chipul blând al Mântuitorului Hristos, Care şi picioarele ucenicilor a spălăt, voiu căuta a fi „blând şi smerit cu inima“ ştiind că sunt orânduit ca protopop, să slujesc iară nu să fiu slujit.

Doresc a întreţine aprinsă candela credinţei şi o voi aprinde ori unde a început să se stingă.

Aş dori să ţin piept şi chiar să atac în plin, pe oricine primejdueşte Biserica străbună, doctrina Ei, morala Ei, disciplina şi tot aşezământul Ei.

Doresc ca să păstrez şi să împodobesc lăcaşurile sfinte şi ori unde va fi nevoe, le vom face chiar din nou.

Aş dori să cârmuesc cu frică de Dumnezeu toate bunurile materiale şi pe cât se va putea, aş dori să le sporesc. Aş vrea să fiu alături de toţi preoţii mei, de toţi învăţătorii şi luminătorii satelor, în munca lor frumoasă de culturalizare, încurajând şi stimulând după împrejurări.

Fericit că păstoresc într'o atmosferă de lumină, de cultură şi de sfânt naţionalism, creiată şi întreţinută atât de magistral de Marele Apostol şi Dascăl al Neamului nostru, Domnul Nicolae Iorga —Consilier Regal, aş vrea să fiu un unic devotat, ascultându-i sugestia şi înţeleapta sa povaţă ! !

Voiu căuta să dau multă atenţiune întregului tineret, elevi primari, secundari, studenţi şi premilitari, încadrându-mi munca în minunata organizaţie „Straja Ţării“ şi aş vrea să conlucrez pe cât se va putea la uriaşa operă întreprinsă de Slăvitul nostru Rege, de a da faţă nouă Ţării şi a face din Prahova un judeţ model.

Aş vrea să menţin şi să urmăresc armonia şi pacea, dragostea şi frăţia între toţi preoţii mei şi aş vrea să-i stimulez spre cele bune şi utile, dorind să am o preoţime demnă.

Aş vrea să înmulţesc mila creştină şi să desvolt opera samariteană, ajutând săracii pe care Mântuitorul ni i-a lăsat în locul Său, şi pentru care eu, cu prilejul acestei solemnităţi, din toate lipsurile mele, dau modestul meu obol, Domnului Primar Arghir — pentru nevoiaşii din Văleni, ştiind că orice lucru mare, se începe cu o faptă bună.

Aş vrea să păstrez şi să măresc legăturile frăţeşti cu Sf. Mănăstiri, încredinţând tot cinul călugăresc de profunda şi sincera mea dragoste, ce le-am purtat şi doresc în mod sporit să le-o şi dovedesc.

Voi preţui pe fraţii cântăreţi ca şi pe imediaţii noştri ostenitori în Via lui Hristos şi voi trudi a-i ajuta în orice dreaptă împrejurare.—Voi ajuta şi încuraja meşteşugul de tot felul, comerţul şi idustria ! Voi ajuta şi colabora cu presa ortodoxă şi naţionalistă, în frunte cu marele ziar „Universul“ pe care-l conduce atât de înţelept *marele român d. Stelian Popescu.*

Ştiind că toată legea şi profeţii se rezumă'n cele două mari porunci din Sf. Evanghelie : *„Să iubeşti de Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi“*, de ele mă voi călăuzi în viaţă având ca metodă. *„Stăruinţă în rugăciune, In muncă şi'n răbdare !*

Şi cum eu singur, ori cât aş munci nimic n'aş putea face fiind neajutat, fac rugăminte caldă către toate personalităţile de seamă din plaiurile noastre : D. D. Magistraţi, avocaţi, medici, ingineri, profesori, învăţători, proprietari mari şi mici şi pe toţi îi rog să-mi dea mână de ajutor la vreme de nevoie !

Fac rugăminte caldă către bunii mei fraţi preoţi pe care-i cunosc şi cari mă cunosc şi tuturor mă adresez : Cinstiţi Părinţi şi fraţi ! Vă rog să mă ajutaţi prin munca Sfinţiilor Voastre, prin râvna Sf. Voastre, prin sinceritatea Sf. Voastre, prin elanul şi chiar prin jertfa Sf. Voastre.

Vă rog pe toţi să nu uitaţi că cei 12 Sf. Apostoii, simpli şi neînvăţaţi — prin râvna şi prin jertfa lor, au transformat întreagă omenire şi nu uitaţi că toată spiritualitatea din aceste mândre plaiuri, este şi depinde numai de noi şi de râvna noastră pastorală, căci noi suntem aluatul ce trebui să dospim întreaga frământătură.

Incredeţi-Vă în mine, precum eu mă încred în Sfinţiile Voastre şi Vă rog să mă ajutaţi prin devotamentul şi prin jertfa Sf. Voastre.

Cei bătrâni, să-mi fiţi sfătuitori, iar cei tineri ajutători.

Cei bătrâni să-mi daţi bunătate din bunătatea Sf. Voastre, înţelepciune din înţelepciunea Sf. Voastre, seninătate şi bătrâneţe din seninătatea şi bătrâneţea Sf. Voastre.

Cei tineri, să-mi daţi entuziasm şi foc din focul tinereţii, Sf. Voastre ca împreună să muncim şi cu toţi să plămădim duh creştin de viaţă nouă, pe meleagurile noastre !

Şi acum, cu toată emoţia, cu mâna tremurând, luând toiagul nouei mele însărcinări, îmi îndrept gândul smerit sus, acolo sus în zările cereşti la bunul Dumnezeu şi-L rog fierbinte din inimă şi suflet să-mi primească ruga mea de mulţumire şi în viitor să mă aibă tot întru a Sa sfântă pază, convins fiind că fără ajutorul şi binecuvântarea lui nici o trudă omenească, roadă bună nu aduce.

Mă rog Lui, Impăratului Impăraţilor, pentru Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, Ctitorul României noui şi pe veci întregite, pe care-L asigur de profundul meu devotament şi cea mai vie recunoştinţă.

Mă rog pentru Inalt Prea Sfinţitul meu Stăpân şi Prea Fericit Patriarh D. D. Dr. Miron ca, Dumnezeu din caerul vremurilur să-i toarcă firul vieţii încă mulţi ani sănătos, pentru slava Bisericii şi pentru binele neamului românesc şi căruia îi adresez cucernice omagii pentru încrederea ce mi-a arătat, asigurându-l de toată supunerea, ascultarea şi tot devotamentul meu.

Mulţumesc adânc respectuos Prea Cucernicului Preot Niţişor Cazacu, Consilier Referent Ariepiscopesc, pentru vechea dragoste ce mi-a arătat din seminar ca elev superior în toate mie, şi pentru osteneala ce a luat de a veni şi a prezida acest act atât de sărbătoresc din viaţa mea, îi mulţu-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

mesc pentru sfaturile date, făgăduind că le voiu asculta şi aplica şi-l încredinţez că toate nădejdiile puse în mine voi trudi să le împlinesc.

Mulţumesc tuturor foştilor mei Protopopi: P. C. Ştefănescu, D. Văleanu, protopopul care m'a primit şi îndrumat în primii mei paşi de preoţie şi care a trudit la reînfiinţarea şi organizarea acestei protoierii; mulţumesc P. C. Vicenţiu Pop pentru dragostea arătată cât a girat protoieria noastră şi mulţumesc P. C. Popescu Ogretin, cu care am conlucrat în parohia mea, în cercul pastoral şi care m'a vădit Inaltei Chiriarhii, asigurându-i pe toţi, de întreg respectul meu.

Mulţumesc tuturor Onor. Autorităţi din Judeţ şi din Văleni şi dvs. buni şi prea stimaţi prieteni, care m'aţi cinstit cu prezenţa în această sărbătoare, făgăduind la rându-mi că şi eu vă voiu însoţi în orice bună împrejurare.

Mulţumesc Dv. buni şi iubiţi Isvorani pentru dragostea, sprijinul şi ajutorul ce mi-aţi dat mie personal, casei şi căsniciei mele şi pentru tot sprijinul acordat strădaniei depuse pentru ridicarea frumoasei noastre parohii şi Vă rog la fel, să mă ajutaţi, la fel să mă ascultaţi şi la fel să mă priviţi, precum şi eu cu sporită dragoste Vă voiu privi şi servi.

Mulţumesc tuturor bunilor mei profesori de curs primar, de seminar şi de Facultate pentru munca depusă pentru luminarea şi pregătirea mea, mă închin cu pietate în faţa memoriei foştilor preoţi din Isvoare protopopi şi preoţi din Văleni, iar pe mormântul vechi, al scumpei mele mame, presăr lacrămi fierbinţi, flori parfumate de vie recunoştinţă pentru dragostea şi grija cu care m'a născut şi m'a crescut timp de 12 ani.

Iar Prea Cucerniciei Tale, Scumpe şi Bunule Tată, îţi sărut respectuos dreapta cu care mi-ai binecuvântat viaţa şi cu care m'ai ajutat şi te rog ca să mă ierţi, dacă acum la vreme de cărunteţe te am lipsit de toiagul bătrâneţii, de sprijinul ce eram şi sunt îndatorat a-ţi da, atât ca preot cât şi ca cel mai mic dintre feciori.

Te asigur bunule tată, că-mi eşti pururea în minte şi că mă rog lui Dumnezeu mai bine, să mor, decât să nu-ţi port numele, cu toată cinstea ce ţi-o datorez.

Prea Cucernici Părinţi, onor. Asistenţă,

Conştient de rolul nou, cu care sunt împovărat şi de răspunderile ce-mi apasă umerii mei slabi pornesc voios la muncă cu fruntea sus, cu nădejde'n Dumnezeu şi cu încredere în preoţi şi'n toţi prietenii mei.

Şi acum, sarcina e mare şi povara este grea, cel dintâi mă'nscriu la muncă, fiind gata oricând de jertfă, cu chiar toată fiinţa mea, căci numai prin jertfă putem ajunge la sfânta biruinţă a Crucii lui Hristos!

Aşa dar, cu Crucea'n frunte, în inimă şi'n suflet prin jertfă la biruinţă şi Dumnezeu în veac fie cu noi. Amin!

* * *

Toată asistenţa în picioare a intonat Imnul Regal, Imnul Patriarhal şi Mulţi ani trăiască.

Au mai vorbit Domnul Inspector Şcolar C. Popescu, Domnul Primar Arghir, P. Cuv. Arhimandrit Atanasie Dincă, exarhul Sfintelor Mânăstiri în numele Monahismului, P. C. Protoiereu V. Pop, Cuv. Preoţi Al. Popescu, I. Vasilescu Slon, I. Nae Rănceni, Predeleanu Sfeteşti, Dl. Procuror Ştefan Popescu, Dl. Profesor I. Popescu Pasărea, Dl. Dr. Vintilă Gaftoiescu asistent Universitar, Dl. C. N. Dragomirescu din partea D-lui Stelian Popescu şi a ziarului Universul, Dl. Institutor Brezeanu, Dl. Căpitan Morcovescu şi noul Protoiereu.

Preotul CONST. C. PREDELEANU
dela
Parohia Scurteştl-Ştefeşti
Jud. Prahova

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

TROIŢA DIN DEALUL STOENEŞTILOR - VLAŞCA

In vara trecută, mai multe regiuni din judeţul Vlaşca erau bântuite de secetă — printre care şi regiunea Stoeneşti. Locuitorii însă, îndemnaţi de tânărul preot Gheorghe Iordăchescu, au adus în ţarine moaştele Sfântului Dimitrie Basarabov, pentruca, în urmă, Dumnezeu să trimită ploae.

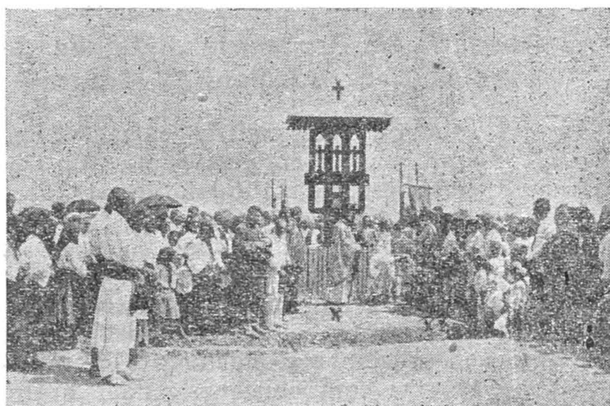
In sem de recunoştinţă şi spre proslăvirea lui Dumnezeu, Preotul Iordăchescu a ridicat în vara aceasta, pe acele locuri, o monumentală troiţă în valoare de 20.000 lei. In ziua de 17 Iulie cr. — ziua sfinţirii lemnului sfintei Cruci — s'a oficiat la Biserica din sat, sfânta Liturghie de un de un sobor de preoţi la care a asistat şi Părintele Protoiereu Al. Constantinescu din Giurgiu. Răspunsurile sf. Liturghii au fost date de corul de copii conduşi de D-na Maria Pr. Iordăchescu, iar predica a fost rostită de ipodiaconul Ion Petcu vorbind despre: „Minunile lui Dumnezeu în lume“.

La ora $11^1/_2$ s'a făcut procesiune la locul troiţei, încolonându-se tineri, bătrâni, autorităţile locale şi elevii de şcoale secundare aflători în vacanţă.

După sfinţirea lemnului sfintei troiţe, Părintele Protoiereu, vorbea celor de faţă: „In urma îngenuncherii în jurul Sfintelor moaşte, Dumnezeu a avut grijă de ţarinele voastre... Este mare fapta Preotului vostru de-a ridica în acest loc semn de aducere aminte... Să nu uitaţi că pe Cruce şi-a vărsat Mântuitorul Hristos sângele pentru a o sfinţi şi pentru a ne-o face mijloc de mântuire. Ori de câte ori veţi trece pe aici să vă închinaţi lui Dumnezeu care are grijă de cei buni şi credincioşi şi care şi-a trimis binecuvântarea în dealul Stoeneştilor.

Procesiunea luând sfârşit, enoriaşii au făcut închinăciuni în faţa Sfintei Cruci, manifestându-şi bucuria sufletească pentru fapta Preotului Iordăchescu.

Aproape tot satul a luat parte la o masă frăţească, orânduită de zeci de familii, fiind mai întâi deslegată de preoţi.

Sfinţirea troiţei din parohia Stoeneşti-Vlaşca

Iar Preotul Iordăchescu a oferit părintelui Protoiereu şi întregului Cler, o masă comună. Aci, a fost un prilej pentru Părintele Protoiereu de a da diferite sfaturi şi îndrumări subalternilor P. C. Sale.

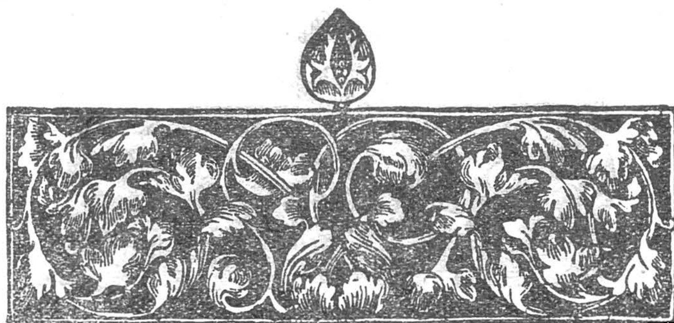
La orele $4^1/_2$, după ce a lăudat în mod deosebit fapta Preotului Iordăchescu, Părintele Protoiereu a plecat la Giurgiu — totul luând sfârşit. Numai Troiţa a rămas să vegheze veşnic şi să implore blagoslovenia cerească peste ţarinele şi sufletele stoeneştilor.

Este cu adevărat, o faptă pastorală vrednică de ştiut şi imitat — iar Pr. Iordăchescu şi D-na Maria Pr. Iordăchescu, bine vor merita răsplata muncei.

I. P. S.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CRONICA INTERNA

CULTURALE

O măreaţă solemnitate în Parohia „Poseşti" din Protoieria Judeţului Prahova, Circ. IV Văleni de Munte

Pe cât sunt de rare vizitele oamenilor cu însărcinări sau bune sentimente în satul românesc şi creştinesc, pe atât de dorite sunt, dacă îşi lasă conţinutul interesului personal sau al vechei sisteme politice, înlocuindu-l cu acela al iubirei de credinţă şi neam, de Român şi satul lui. Şi ar fi o mare fericire şi pentru sate cu ţăranii lor, dar şi pentru ţară, dacă vizitele s'ar transforma în prilejuri mai îndelungate de cercetări şi alinări, aşa cum obicinueşte noul nostru protopop, Pre Cucernicia Sa Părintele Gheorghe Iliescu şi cum — pentru prima dată la noi — inaugurează sistemul, Fundaţia Regală Culturală „Principele Carol" a M. S. Regelui Carol al II-lea, cu nepreţuitul său sfetnic d. Profesor Gusti.

Deşi protopop de câteva luni, totuşi a cercetat Poseştii în 6 zile cu prezenţa şi necontenit cu informaţiunile, iar Fundaţia cercetează, câte 3 luni pe an, prin echipe şi continuu prin lămurire şi dinamicul său organism, realizator.

Aşa se explică că Poseştii şi regiunea cu comunele ei: Râncezi, Bătrâni, Chiojd şi Tărleşti, au trăit azi momente de profund cutremur sufletesc şi neţărmurit simţământ românesc, prin lucrarea solemnă a Bisericei şi a Fundaţiei.

Conferinţa religioasă în parohia Vracea jud. Teleorman

In ziua de Duminică 4 Septembrie cor., fiind şedinţa cercului pastoral în parohia Ploeşti s'a oficiat Sfânta Leturghie, de părintele protopop înconjurat de preoţii locului.

Răspunsurile au fost date de: învăţătorii şi elevii şcoalelor din Poseşti, de cântăreţii regiunei şi Echipierii din Poseşti şi corul de adulţi al parohiei „Nucşoara" conduşi de D-l Inv. Gheorghe D. Vulpescu - Râncezi. Predica zilei a fost rostită de Părintele Avram Ionescu - Tărleşti, după care a urmat în faţa bisericii sfinţirea clopotului bisericii, clopot cumpărat de enoriaşii parohiei „Poseşti" la îndemnul Preotului Ilie Popescu, Preşedintele Căminului Cultural „Regele Carol al II-lea" şi al Şefului Echipei Regale Studenţeşti „Poseşti", d. Romulus Spirescu, care este un convins creştin ortodox şi un energic echipier. A costat circa 40.000, fiind în greutate de 450 kg.

A luat parte un numeros grup de creştini din parohia „Nucşoara" — membrii ai Căminului Cultural — al Fundaţiei „Eufrosin Poteca" înfiinţat şi condus de Pr. Vasile Constantinescu, pe lângă creştinii din regiune şi cei din parohie, al căror număr se ridică la 500-550 de suflete.

Erau de faţă autorităţile comunei, ofiţerii Regimentului 32 Mircea Ploeşti - în cămăşile lor simbolice, cu muzica regimentului care a cântat rugăciunea.

La terminarea slujbei au vorbit: Părintele Protopop Iliescu despre importanţa clopotului, trasând în acelaş timp linia de viaţă nouă ce se impune omului ca creştin şi Român. Şeful Echipei Regale, D-l Romulus Spirescu, şi Părintele Paroh Ilie Popescu, care a făcut un raport al situaţiei privind clopotul, am împărţit la miruit, cărţi şi reviste — aduse de Părintele Protopop — pentru fiecare creştin în parte.

Masa se serveşte la Echipa Regală.

La ora 3, se vizitează expoziţia de cusături, alesături şi obiecte de artă românească, — înjghebată de Echipă, cu stăruinţa maestrei domnişoare Nănescu şi a domnişoarelor echipiere: Maria Gheorge, Felicia Spirescu şi Peiulescu, sub supravegherea domnului Profesor Vasilescu —

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

echipier technician cu partea artistică — şi care e aşa de frumoasă prin piesele ce conţin încât este unanim apreciată şi o dovadă de păstrarea specificului românesc în Poseşti şi regiune.

La ora 4,30 p. m., în momentul când se ţineau conferinţele de îndrumare pentru înfiinţarea de Cămine Culturale, soseşte D-l Profesor Gusti, însoţit de d. Inspector Neamţu din Fundaţie, care se întreţine cu şeful echipei şi echipierii, dând mâna fiecăruia şi căruia i se prezintă Părintele Protopop şi ceilalţi, urmând vizitarea expoziţiei, care este minunat aranjată, cu tot ceiace ţăranca din regiune scoate — atât de artistic — din harnicele ei mâini: cusături, ţesături, costume bărbăteşti şi femeeşti, vechi de 50-100 ani, azi nemai folosite — şi cari stau la rând încântând dar producând durerea că poporul se leapădă încet, încet de ele. Apoi d. Şef al Echipei dă raportul plin de realizări.

D-l Profesor Gusti rămâne profund impresionat, de cele constatate şi apreciază ca pe o echipă model, pe cea din Poseşti pentru „felul viu şi creator, cum Echipa a lucrat, desăvârşind, adâncind şi lărgind programul de muncă al Fundaţiei pentru ridicarea satului“. D-sa e foarte bucuros pentru aceste realizări de care M. S. Regele Carol II-lea va fi foarte mulţumit, că dorinţa Sa este să aibă mulţumire din partea fiecărei echipe, pe care a trimis-o la sat pentru ridicarea acestuia, la care ţine mult.

Părintele Vasile Constantinescu dela ucşoara-Râncezi, prezintă sfatul Căminului Cultural „Eufrosin Poteca“ înfiinţat lângă biserică, pentru ridicarea vieţii religioase spre convertirea şi stârpirea celor 350 suflete de adventişti din Râncezi. D. Profesor Gusti rămâne mulţumit şi apreciază faptul că din sfat, fac parte toţi factorii morali, autorităţi şi gospodari din Râncezi.

Părintele Protopop Iliescu, mulţumeşte D-lui Profesor Gusti pentru „cinstea ce a făcut atât satului cât şi regiunei, ostenind să vină în mijlocul cărturarilor harnici, în mijlocul sătenilor cari jertfesc, în mijlocul conducătorilor judeţeni cari năzuesc pentru îndeplinirea gândului regal de ridicare a satului, a ţării şi neamului. In numele tuturora — cărturari şi ţărani — mulţumeşte M. S. Regelui „pentru grija cea mare, pe care o arată satelor şi ţăranilor“ şi îl asigură de toată recunoştinţa, supunerea şi cinstea. Roagă pe D-l Prof. Gusti ca să binevoiască să ducă M. S. Regelui aceste simţăminte adânci şi nepreţupeţite. Apoi Părintele Protopop, aduce laude echipei, de formaţia şi lucrarea căreia este foarte mulţumit şi roagă pe d. Profesor să trimită — la anul — echipe în toate satele prahovene.

După aceasta, d. Profesor Gusti se întreţine în deosebi cu Părintele Protopop şi dimpreună cu cei prezenţi, pornesc pe jos — 2 km — dela Sediul Echipei Bodeşti, spre locul unde se va construi Căminul cultural şi primăria din Poseşti. Aci, erau adunaţi mai bine de 1000 bărbaţi şi femei, în costume naţionale, primind pe d. Profesor Gusti cu mare entuziasm. Muzica militară a Reg. 32 Dorobanţi cânta cântece şi imne româneşti şi jocuri, executate de tineretul înscris în cămin.

Pe locul unde se ridică căminul, părintele protopop, înconjurat de Preoţii: Râpeanu, Ilie Popescu, Lupea şi V. Constantinescu, au oficiat slujbe pentru punerea pietrei fundamentale.

După aşezarea pergamentului şi punerea pietrei din capul unghiului, au urmat cuvântările cu care s'a încheiat această solemnitate.

MISIONARE

Activitatea preoţimii din Capitală prin cercurile pastorale

Cele treizeci cercuri pastorale din Capitală îşi reiau activitatea, începând cu luna Octombrie. Activitatea cercurilor pastorale se distinge de activitatea căminelor culturale, ateneelor populare căminelor parohiale, ori şedinţelor religioase săptămânale ale parohiilor. Activitatea aceasta meritorie pentru preoţi, nu-i dispensează dela cercurile pastorale obligatorii.

Păstrându-şi actuala componenţă, pe parohii, cu actualii preşedinţi, cercurile pastorale îşi ţin şedinţele în spiritul vechiului regulament al Sf. Mitropolii, alternând lunar la fiecare din parohiile, ce le alcătuiesc. Serviciul religios, conferinţa religioasă, cântarea creştină, ori concertul religios, au loc în biserică, în timpul ales de membrii cercului, după situaţia locală.

Temele conferinţelor religioase variază după locul centrului, pentru intelectuali, pentru parohii suburbane, muncitori, tineret etc. In acest scop se vor da teme dela centru din care să se poată alege. După şedinţa publică va urma şedinţa intimă, în care se va face recenzia unei lucrări, ce interesează în genere problemele religioase de ordin pastoral.

Cântăreţii vor fi grupaţi tot pe centre, având un preşedinte şi un dirijor, spre a forma o grupare corală şi a colabora la popularizarea cântării obşteşti, prin adulţi şi tineret.

Aceste hotărîri în spiritul vechiului regulament al cercurilor pastorale au fost luate de comun acord cu cei 30 preşedinţi, împreună cu P. C. protoierei la şedinţa secţiei culturale a consiliului eparhial al arhiepiscopiei Bucureştilor, sub prezidenţia P. S. Vicar al Sf. Mitropolii, Irineu Târgovişteanu. Toţi răspunzători în mod afirmativ la noua chemare, au luat hotărîrea ca şedinţa viitoare să fie dedicată întru totul lămuririlor privitoare la activitatea preoţimii pentru educaţia integrală a tineretului prin „Straja Ţării“.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CRONICA EXTERNA

OBSERVATORUL MISIONAR

UN FAPT FARA PRECEDENT

Influenţa creştină a României ortodoxe în Rusia sovietică

Cu ocazia morţii M. S. Regina Maria, în toate capitalele din lume unde există biserici sau capele ortodoxe, s'au oficiat servicii religioase funebre, înălţându-se rugi către cer pentru odihna marelui suflet al scumpei noastre Suverane.

La aceste slujbe pioase pretutindenea au asistat membrii corpului diplomatic şi reprezentanţii guvernelor respective. In legătură cu aceasta, un eveniment cu totul extraordinar s'a produs la Moscova, unde de asemenea s'a oficiat la Catedrala mitropolitană, după invitaţia Ministrului nostru din capitala Rusiei Sovietice, un serviciu religios funebru, cu participarea reprezentantului oficial al guvernului sovietic. Este primul caz când Guvernul sovietic, care de atâţia ani duce lupta împotriva Bisericii şi a oricărei religii, participă prin reprezentantul său autorizat la o slujbă religioasă.

Ziarele au publicat ştiri că faptul acesta a produs o mare vâlvă în mijlocul credincioşilor din Moscova, care odinioară era centrul ortodoxismului rus şi fiind renumită prin cele 1.600 biserici şi capele ale sale, mulţi crezând că gestul guvernului sovietic însemnează o nouă politică a Sovietelor faţă de Biserică.

Guvernul sovietic s'a grăbit chiar a publica un comunicat prin care arată că participarea sa la serviciul religios pentru odihna sufletului Suveranei române nu este decât un act de obligaţiune diplomatică şi nu denotă schimbarea politicii Sovietelor în chestia religioasă.

Fie chiar aşa, dar subliniem că faptul acesta este fără precedent.

După invitaţia guvernului României mari şi creştine, bolşevicii pentru prima dată au păşit pragul unei catedrale, din cele puţine câte au supravieţuit la Moscova, fără intenţii rele îndreptate împotriva Bisericii şi religiei.

Pentru prima dată un reprezentant oficial al guvernului sovietic a stat într'o ţinută reverenţioasă, poate chiar cucernică, la un serviciu divin.

Cu toate explicările şi comunicatele date de guvernul sovietic, faptul rămâne fapt şi merită să ne oprim asupra lui.

Mai ales dacă ne aducem aminte că acum câţiva ani în urmă tot din iniţiativa şi în urma insistenţelor guvernului nostru român s'a predat Bisericii române de către Soviete capela de pe lângă fosta ambasadă imperială rusă din Bucureşti. A fost iarăşi primul caz când Sovietele au consimţit oficial a lăsa pentru nevoile cultului o biserică din cele multe aflătoare în străinătate, de pe lângă fostele ambasade ruse.

România astăzi este cea mai însemnată ţară ortodoxă.

Doi ierarhi ortodocşi ocupă cele mai înalte demnităţi de stat: Capul Bisericii ortodoxe române este şi primul ministru al ţării, iar tânărul şi energicul episcop al Clujului este titularul Ministerului Cultelor şi Artelor. După căderea Rusiei pravoslavnice, Biserica ortodoxă română stă în fruntea ortodoxiei ecumenice. Spre această Biserică, spre România Mare şi credincioasă tradiţiilor şi culturii creştine sunt îndreptaţi ochii tuturor popoarelor de o credinţă, care se găsesc în strâmtoare sau într'o stare culturală şi materială inferioară.

Cele două puncte câştigate până acum, or fi ele chiar foarte neînsemnate pe planul istoriei, dar prezintă uu mare merit al Ţării noastre, predarea oficială de către bolşevici a capelei ruse din Bucureşti, pentru nevoile cultului, şi participarea reprezentantului guvernului sovietic la serviciul divin din Moscova cu ocazia morţii M. S. Regina Maria, vor putea fi primele raze de lumină pentru cei ce şed în „întunerecul şi în umbra morţii".

Au fost vremuri când ţara noastră, înfăţişată sub chipul celor două principate, deşi apăsată de jugul umilitor ce-l purta, a adus totuşi servicii mari şi neuitate ortodoxiei ecumenice. Domnitorul Vasile Lupu convoacă la 1642 Sinodul dela Iaşi, celebru în istoria Bisericii ortodoxe şi în

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

lupta ortodoxiei contra agresiunii protestante, iar marele mitropolit Antim Ivireanu, printre grijile lui necontenite pentru înălţarea Bisericii româneşti, găsea răgaz şi nu scăpa din vedere datoria de a ajuta pe fraţii noştri de peste hotare, aflaţi în lipsuri, strâmtorare şi suferinţe. Creştinii din Asia-Mică, din Siria, din Caucazia căpătau ajutoare frăţeşti morale şi materiale din partea Bisericii române, care de asemenea se găseau în nevoi, din partea poporului drept-credincios român, ce purta jugul apăsător al Semilunii.

Providenţa a înălţat astăzi Ţara şi Biserica Română pe-o treaptă de sus, încununând-o cu slavă şi cu cinste.

Intr'o cuvântare rostită acum doi ani la „Chişinău, d. Nichifor Crainic a zis: „prevăd rolul măreţ pe care-l va juca în viitor Biserica şi Ţara noastră în ceia ce priveşte fortificarea şi consolidarea creştinismului departe peste hotarele noastre.

Nouă ne revine rolul să reîncreştinăm părţile pustiite de uraganul ateismului distrugător şi câmpul de acţiune a misionarilor noştri se va întinde departe, până la poalele Uralului şi poate chiar mai departe.

Fi-vor profetice aceste cuvinte ale unui dascăl eminent, scriitor distins şi vizionar inimos ca Nichifor Crainic?!

Intot cazul, datorită României ortodoxe capela rusă din Bucureşti n'a fost dărîmată sau transformată într'o clădire cu alte destinaţii şi tot datorită României ortodoxe delegatul guvernului bolşevic pentru prima dată a asistat oficial la o slujbă bisericească.

Ce ar putea să facă Biserica şi Patria noastră ortodoxă în împrejurările actuale pentru ameliorarea soartei grele a creştinilor de peste Nistru, printre cari sunt peste un milion de fraţi moldoveni transnistrieni?

Dacă momentan împrejurările nu permit o intervenţie formală în favoarea ortodoxiei greu încercată din ţara vecină, să facem ce va fi posibil cel puţin pentru aceşti fraţi ai noştri, făcându-se mijlociri pe lângă guvernul sovietic, spre a se acorda libertate religioasă minorităţii româneşti de acolo, dându-se ajutoare dela noi pentru rezidirea bisericilor şi înzestrarea lor cu obiecte de cult.

Ce bine ar fi dacă pe lângă ambasada română din Moscova ar exista şi o capelă, unde să se slăvească numele lui Dumnezeu în toate zilele de Duminici şi sărbători.

Ca un far luminos ar străluci acest modest altar românesc într'o ţară unde, din cauza unei ideologii înguste materialiste, se dărîmă altarele sau se lasă în părăsire.

Ce merit mare ar avea Biserica şi Ţara noastră, dacă s'ar putea realiza şi aceste deziderate, dacă s'ar putea ajuta deocamdată cel puţin fraţii moldoveni transnistrieni în ce priveşte nevoile lor religioase!

(Misionarul)

CĂRŢI

PROF. ŞERBAN IONESCU: *In afară de catedră* (Tip. „Episcopul Vartolomeu" R.-Vâlcii, 1938, p. 292, Lei 150).

Cu acest titlu sugestiv, d profesor Şerban Ionescu dela Facultatea de Teologie din Bucureşti, a dat la iveală o nouă lucrare de interes creştin şi românesc. In ea sunt concentrate o serie de manifestări culturale şi religioase extrauniversitare, realizate în ultimul deceniu, atât în ţară cât şi peste hotare, în calitate de titular al catedrei de morala creştină. Sunt probleme ce au suscitat spiritul vremii noastre, pe care autorul le-a supus unui examen critic şi obiectiv, dându-le o factură de netăgăduită competenţă şi veritate. Ele denotă, în primul rând, sufletul neobosit al autorului în afirmarea idealului moral creştin în societatea noastră contimporană, bântuită de atâtea curente bolnăvicioase.

Atitudinea atât de fermă pe care profesorul de morală dela Bucureşti le-a luat faţă de aceste curente, în nenumărate împrejurări, izbutind să aducă întorsături salutare dreptei noastre credinţe, constitue caracterul personal şi mereu actual al acestei lucrări. Incât, cine urmăreşte polemicile, controversele, disputele pe care autorul le-a avut cu diferite personalităţi dela noi şi din Apus, făcând să triumfe cauza creştină ortodoxă, simte o reală elevaţie morală. Şi aceste simţăminte lăuntrice devin cu atât mai intense, cu cât argumentele de care face uz sunt verificate la lumina ultimelor date ale cunoştinţelor umane. Prin această notă caracteristică lucrarea serveşte de ghid preţios pentru noile forţe ce se ridică din mijlocul tineretului, cu care profesorul Şerban

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

onescu e atât de strâns legat sufleteşte. „E o verificare—spune d-sa în cuvântul introductiv —, pe care eu cel dintâiu, sunt dator a mi-o impune şi controla la lumina conştiinţei mele. Ea mai este necesară şi pentru continuarea luptei în mediul nostru ambiant. O recapitulare indică: o directivă, un plan, un punct de reper în acest haotic social..., iar pentru nouile valuri de luptători o tranşee câştigată“.

In adevăr, drumul acţiunii este limpede şi viguros în atâtea şi atâtea chestiuni delicate ale creştinismului practic. Se află mai întâiu, o frumoasă punere la punct a tezei militată de P. Zarifopol: „Paradoxele moralei“ o încercare raţionalistă *sui generis* de-a interpreta principiile eternele ale eticei contrapunându-i, cu argumente invincibile, teza: „Obiectivismului moral“, criteriul de care se serveşte creştinul adevărat în valorificarea învăţăturii divinului Iisus. O altă contribuţie se degajează din disputa avută cu filosofii noştri privitor la rolul educativ al preotului în învăţământul secundar. Tot astfel o aticudine avută şi încoronată de succes este aceia nu privire la literatura pornografică. Este semtificativă, sub acest raport, acţiunea energică pe care d. profesor Şerban Ionescu a dus-o contra „nudismului“ a cunoscutului scriitor pornograf, V. Barnoschi, ca şi contra editurei de infecţie morală „Hertz“. Şi trebue subliniat că această luptă a permers, atât iniţiativei Academiei Române de a se opune oricărei producţii literare insalubre, cât şi dispoziţiei autorităţilor de a desfiinţa editura evreului Hertz, socotită focar de difuzare a ideilor morbide.

Dacă numai aceste probleme ar fi semnalate, şi încă se poate vedea cât de adânc ancorată este această lucrare în inima realităţilor sociale din vremea noastră. Lucrarea însă conţine multe alte chestiuni de stringentă actualitate şi de zidire sufletească.

Printre acestea vom aminti fireşte, conferinţele autorului ţinute de diferite congrese ale bisericei creştine, ţinute în localităţile: Edimburg, Novi-Sad, Atena, Oxford, unde s'au discutat chestiuni vitale şi arzătoare, ale instituţiei sacre, unde cuvântul sobru şi elegant al autorului a adus un real serviciu cauzei ortodoxismului şi un spor de prestigiu Patriei.

Diac. Dr. I. LANCRĂJAN asist. univ.

BIBLIOTECA TINERETULUI

Secţia culturală a Consiliului Eparhial din Chişinău, a început publicarea unei serii de broşuri frumoase pentru educaţia religioasă, morală şi patriotică a tineretului străjeresc şi premilitar. Prima broşură din această serie cu titlul: „PRIMĂVARA VIEŢII“ a apărut şi s'a pus în vânzare.

Intreaga serie va apare în „Biblioteca Tineretului Creştin“, având 15 Broşuri (15 Nr.) cu subiecte variate şi interesante. Broşurile se vor tipări treptat. Fiecare broşură va avea copertă ilustrată. Prea cucernicii preoţi şi toţi cei ce se ostenesc pe terenul educaţiei tineretului nostru vor găsi în aceste broşuri un material bogat pentru lectură conferinţe şi predici.

Preţul unui singur exemplar cu orice subiect (din prima serie de 15 broşuri) este de 10 (zece) lei. Cei ce ar dori să se aboneze la toată seria (I-a) să binevoiască a trimite suma de lei 150 (una sută cicizeci) cu indicaţia: Abonament la „Biblioteca tineretului creştin, seria I-a, 15 broşuri“ şi cu arătarea clară şi precisă a adresei. Celor care se abonează la cel puţin 100 (una sută) broşuri li se acordă rabat de 20%.

Toate comenzile se vor adresa:

Consiliul Eparhial, Secţia Culturală, Chişinău.

INFORMAŢII

OBIECTE BISERICEŞTI

Magazinul-Expoziţie de obiecte bisericeşti a Sfintei Arhiepiscopii a Bucureştilor „la Sfânta Patriarhie“ s'a deschis pe data de 1 Noembrie 1937, în metocul Sfintei Mânăstiri Căldăruşani, din Piaţa Sf. Ştefan Nr. 8, unde se găsesc expuse spre vânzare în condiţiuni avantajoase, ca execuţie, material şi preţ, obiecte sacre ca: cruci, potire, candele, policandre, cădelniţe, discuri, steluţe, sfeşnice de alamă etc., veşminte preoţeşti, stofe pentru veştminte şi costume preoţeşti (reverenzi); icoane steaguri bisericeşti, prăznicare, etc., clopote de toate mărimile, cărţi de ritual şi de propagandă; lumânări de ceară curată, dela turnătoria rituală a Sfintei Arhiepiscopii; o secţie cu produse manuale mânăstireşti etc.

Obiectele sunt executate de maeştri români, în condiţiuni ireproşabile, cu respectarea stilului şi caracterului ortodox.

CC. Preoţi şi creştinii darnici, pot cumpăra pentru sfintele biserici şi sfintele slujbe asemenea obiecte sacre dela magazinul Sf. Arhiepiscopii, care este deschis în toate zilele de lucru îetre orele 8—13 dimineaţa şi 3—7 după amiază.

SUMARUL:

Cercurile pastorale . . . . *Consilier*
Conferinţa preoţilor misionari din Arhiepiscopia Bucureştilor la Buşteni *Cronicar*
Regulamentul cercurilor pastorale . *M.*
Educaţia religioasă morală prin „Straja Ţării“. . . . . *Pr. Profesor Isaia Nicolescu*
Biblioteca şi colportagiul în serviciul misionarismului . . . . *Pr. I. Răuţescu*
Lucrarea misionară în Buciumenii Dâmboviţei . . . . *Pr. Pompiliu I.*
Instalarea noului protoiereu Gh. Iliescu la Velenii-de-munte . . . . . *Pr. C. Predeleanu*
Troiţa din dealul Stoeneştilor-Vlaşca. * * *
CRONICA INTERNĂ: Culturale, misionare, bisericeşti.
CRONICA EXTERNĂ: Din Rusia, din Polonia.
Cărţi. — Informaţiuni.

C. 203 — TIPOGRAFIA SFINTEI MÂNĂSTIRI CERNICA - ILFOV

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro